Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

GAZETA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÂNT ȘI CULTURĂ

Anul XVII nr. 791 | vineri 26 februarie 1965 | 8 pagini 25 bani

FRONTUL DEMOCRAȚIEI POPULARE CHEAMĂ ÎNTREAGA NOASTRĂ INTELECTUALITATE, PARTICIPANTĂ ACTIVĂ LA MĂREAȚA OPERĂ DE CONSTRUCȚIE SOCIALISTĂ, SĂ-ȘI CONSACRE TALENTUL ȘI CUNOȘTINȚELE CAUZEI PROGRESULUI PATRIEI, DEZVOLTĂRII ECONOMIEI ȘI CULTURII, INSTRUIRII TINEREI GENERAȚII, FORMĂRII OMULUI NOU, MULTILATERAL PREGĂTIT. VOTUL DAT FRONTULUI DEMOCRAȚIEI POPULARE VA FI UN VOT PENTRU ÎNFLORIREA ȘTIINȚEI ȘI CULTURII SOCIALISTE.

(Din Manifestul Consiliului Național al Frontului Democrației Populare)

Puterea populară acordă o neslăbită atenție instruirii și educării tinerei generații, dezvoltării învățămîntului de toate gradele, formării de specialiști de înaltă competență. Porțile școlilor sînt larg deschise tuturor tinerilor dornici de învățătură. **Peste 3,5 milioane de elevi, practic toți copiii țării, învață în școli.** Pentru a asigura unui număr cît mai mare de tineri posibilitatea de a frecventa școlile de cultură generală, în anii 1960-1964 au fost construite încă 20 000 săli de clasă. Întregul învățămînt, de la clasa I și pînă la terminarea școlii superioare, este gratuit.

Încheierea acțiunii de generalizare a învățămîntului de 8 ani — factor de mare însemnătate al revoluției culturale — deschide noilor generații largi posibilități de îmbogățire a cunoștințelor, asigurînd un grad ridicat de cultură și civilizație întregului popor.

Corespunzător cerințelor de cadre cu pregătire superioară necesare construcției socialiste s-a dezvoltat rețeaua de universități și facultăți cuprinzînd în prezent peste 123 000 de studenți. În perioada 1959-1964 numărul studenților din anul I a crescut de 2,2 ori; aproape 60 de mii de studenți sînt bursieri. Au fost construite localul universității din Timișoara, noi spații de învățămînt la universitatea din Iași, complexe studențești la București, Cluj, Iași, Tg. Mureș, Timișoara, Craiova. Dezvoltarea rețelei școlilor de 8 ani, a școlilor tehnice și profesionale și a învățămîntului seral a înlesnit formarea unor generații de muncitori cu temeinică pregătire profesională, care au lărgit rîndurile clasei noastre muncitoare, corespunzător nevoilor industriei socialiste.

Activitatea susținută a instituțiilor de artă, rețeaua de cluburi, cămine culturale, case de cultură, biblioteci oferă un cadru larg pentru ridicarea continuă a nivelului de cultură al maselor, pentru îmbogățirea vieții spirituale a oamenilor muncii. În anul 1964 au fost tipărite 58 de milioane de cărți și broșuri; tirajul anual al ziarelor a atins cifra de 1 064 de milioane de exemplare. Au fost create noi stații de televiziune și de retransmisie a programelor la Cluj, Iași, Timișoara, Tg. Mureș, Oradea, Brașov, Constanța, Bacău.

Bucurîndu-se de condiții optime de creație, oamenii de știință și artă desfășoară o activitate bogată și rodnică, își fructifică talentul în lucrări valoroase. Poporul nostru acordă o deosebită prețuire muncii pline de entuziasm pe care o desfășoară sutele de mii de profesori și învățători, medici, agronomi și alți oameni de cultură de pe întregul cuprins al țării.

(DIN MANIFESTUL CONSILIULUI NAȚIONAL AL FRONTULUI DEMOCRAȚIEI POPULARE)

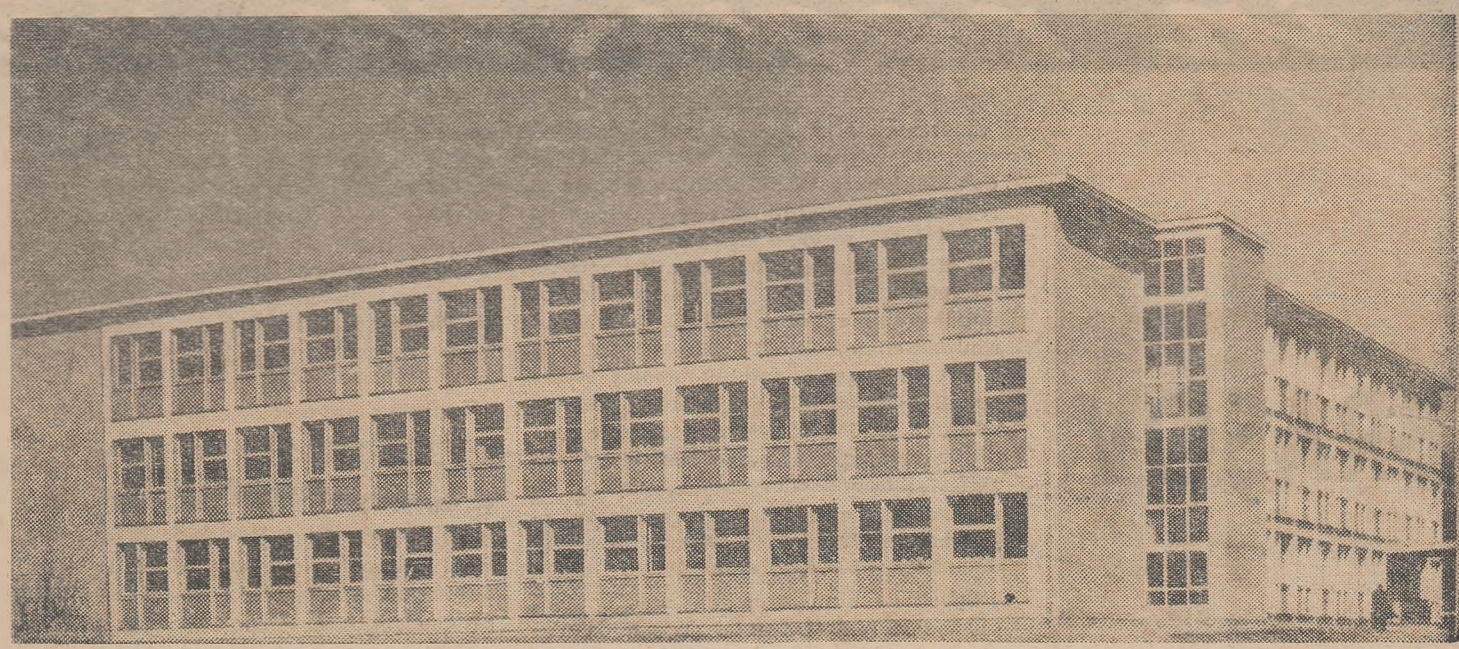

5,5 miliarde 1963 — CHELTUIELI DIN BUGETUL STATULUI PENTRU ÎNVĂȚĂMÂNT — **6 miliarde 1964**

ÎN CINSTEA ALEGERILOR

Acțiuni cultural-educative

În aceste zile premergătoare alegerilor, atît în școli cît și la casele alegătorilor și la casele de cultură ale tineretului se organizează, cu sprijinul cadrelor didactice, numeroase acțiuni menite să facă mai bine cunoscute elevilor importantele realizări dobîndite de poporul nostru în anii regimului democrat-popular, să contribuie la educarea lor patriotică, cetățenească.

Cu cîteva zile în urmă, bunăoară, elevii clasei a X-a „G" de la Școala medie „I. L. Caragiale" din Capitală au participat la o interesantă oră de dirigenție cu tema „Democratismul orînduirii noastre de stat". Pregătită cu grijă, din vreme, ora de dirigenție a prilejuit discutarea unor probleme importante, care au lămurit elevilor însemnătatea alegerilor, rolul lor în viața social-politică a țării noastre. Făcînd, pe baza a numeroase exemple din schițele lui Caragiale și ale altor scriitori, o comparație între alegerile din trecut și de azi, elevii au scos în evidență profundul democratism al alegerilor de astăzi. Ora de dirigenție a constituit de asemenea un bun prilej de a trece în revistă unele din realizările înfăptuite în ultimii ani în orașul București și mai ales în raionul 30 Decembrie, în care se află școala. Elevii au vorbit îndeosebi despre numeroasele școli nou construite, despre terenurile de sport și de joacă amenajate pentru cei mici, despre zecile de blocuri înalte și suple care împînzesc raionul respectiv. Cu mult interes au discutat elevii și despre candidații propuși pentru alegeri — oameni ieșiți din rîndul poporului, care reprezintă interesele lui. Unii dintre cei care candidează în raion sînt nemijlocit cunoscuți de către elevi, fiind profesori. Ei au arătat că aceștia se bucură de dragostea și prețuirea tinerilor pe care îi instruiesc și îi educă, de stima tuturor oamenilor muncii care îi cunosc.

Caracterul interesant, instructiv al discuțiilor ce s-au purtat în ora de dirigenție a făcut ca ea să contribuie mult, alături de celelalte acțiuni organizate în școală în cinstea alegerilor, la educarea cetățenească, patriotică a elevilor.

Alegerile sînt întîmpinate cu acțiuni interesante și de către profesorii Școlii medii „Unirea" din Turnu Măgurele. Recent, în frumoasa sală de spectacole a acestei școli, elevii clasei a XI-a care la 7 martie vor vota pentru prima oară s-au întîlnit cu profesoara Rada Mocanu, propusă candidată pentru alegerile de deputați în sfatul popular al orașului. La această întîlnire, profesoara candidată le-a vorbit elevilor despre grija permanentă pe care o arată partidul și statul nostru tineretului și despre condițiile tot mai bune de studiu ce le sînt create elevilor din toată țara, ilustrînd cele spuse cu aspecte din orașul Turnu Măgurele și de la Școala medie „Unirea". La întîlnire au luat cuvîntul și numeroși elevi din ultima clasă care și-au exprimat mîndria de a participa la vot, alături de toți cetățenii patriei.

Interesante și atractive acțiuni cultural-educative, la care participă un număr mare de elevi, se organizează la Casa alegătorului din orașul Sînnicolau Mare. De mult interes s-au bucurat de exemplu aici simpozionul „Călătorii pe harta țării la noile obiective industriale" și seara literară „Pagini din literatura noastră despre alegerile din trecut și azi", organizate cu sprijinul cadrelor didactice din oraș. Zilele trecute, la Casa alegătorului li s-a vorbit tinerilor care vor vota pentru prima dată despre „Drepturile și răspunderile tinerilor cetățeni ai patriei".

Și la Casa raională de cultură din orașul Marghita se desfășoară, în cinstea alegerilor, o activitate bogată la care participă numeroși elevi. Astfel, de curînd a fost organizat aici simpozionul cu tema „Cei care cu brațele și mintea făuresc România socialistă", la pregătirea căruia au contribuit profesoarele de limba română Elena Dogaru, Raveica Alexandru și Ghizela Beres, de la școala medie din oraș. De asemenea, în multe școli din raionul Marghita s-au organizat expoziții de cărți și broșuri oglindind dezvoltarea regiunii Crișana în anii puterii populare.

în regiunile patriei

PLOIEŞTI

În discuţiile pe care le poartă în aceste zile — cînd se întîlnesc cu candidaţii lor, pentru alegerile de la 7 martie — oamenii muncii din regiunea Ploieşti se opresc deseori, cu evidentă bucurie, asupra marilor înfăptuiri pe care le-a cunoscut regiunea lor în anii regimului democrat-popular.

Un loc important printre aceste realizări îl ocupă dezvoltarea învăţămîntului. În comparaţie cu anul 1938, numărul şcolilor a crescut în regiunea Ploieşti cu 40 la sută, al elevilor de peste două ori, iar al cadrelor didactice de peste trei ori. În 1938, în judeţele care constituie astăzi regiunea Ploieşti, grădiniţele, şcolile de 4 ani şi cele supraprimare, profesionale şi şcolile secundare erau frecventate de 131 200 elevi şi încadrate cu 3 837 de învăţători, profesori şi educatoare. În anul şcolar 1963/1964 au funcţionat în regiunea noastră 1 659 de unităţi de învăţămînt, frecventate de 282 700 elevi şi încadrate cu 11 421 de cadre didactice, iar în actualul an şcolar — în care a fost realizată sarcina de generalizare a învăţămîntului de 8 ani, a crescut şi mai mult numărul elevilor şi al cadrelor didactice.

Deosebit de semnificativă este amploarea dezvoltării învăţămîntului mediu de cultură generală. Dacă în 1938 cele 16 licee existente în regiune erau frecventate de 1986 de elevi, în prezent, cele 38 de şcoli medii — dintre care unele create în mediul sătesc, cum sînt de pildă cele din comunele Ciorani, Bălenii Români, Pogoanele, Beceni şi altele, sînt frecventate de peste 38 000 de elevi. Mii de oameni ai muncii din regiune îşi completează studiile la cele 30 de secţii serale ale şcolilor medii sau prin învăţămîntul fără frecvenţă.

S-a dezvoltat larg şi reţeaua şcolilor profesionale şi tehnice care pregătesc viitoarele cadre pentru industrie şi agricultură, printre care amintim centrele şcolare de petrol-chimie din Ploieşti, Cîmpina şi Tîrgovişte, şcoala profesională metalurgică a Uzinei „1 Mai", centrele şcolare agricole din Rîmnicu Sărat, Buzău, Mizil, Stoeneşti (Tîrgşoru Nou) şi altele. Astăzi în şcolile profesionale şi tehnice învaţă peste 21 500 de elevi, faţă de numai 2 188 elevi cîţi frecventau aceste şcoli în anul 1938.

Dezvoltarea reţelei şcolare, creşterea numărului de elevi, precum şi necesitatea ridicării permanente a nivelului calitativ al procesului instructiv-educativ au făcut ca pretutindeni în regiune să apară noi clădiri şcolare, înzestrate cu mobilier modern şi cu material didactic corespunzător. Din anul 1955 şi pînă în anul 1963, s-au construit în regiune 322 de localuri de şcoală, dintre care 173 de şcoli cu 906 săli de clasă au fost înălţate numai în perioada 1960—1963. Acestora li s-au adăugat anul trecut încă 370 săli de clasă.

Sume importante de bani au fost afectate dezvoltării bazei tehnico-didactice a şcolilor, acordării de burse elevilor merituoşi etc. Numai în 1964 s-au cheltuit în regiunea Ploieşti pentru nevoile învăţămîntului 250 218 000 de lei.

În raionul Teleajen, numeroase sate nu aveau în trecut şcoli, iar despre şcoli medii nici nu se pomenea. Astăzi nu numai că nu există sat fără şcoală, dar în raion funcţionează şi trei şcoli medii — la Vălenii de Munte, Slănic şi Mîneciu Pămînteni.

În fiecare an, de pe băncile şcolilor de 8 ani, ale şcolilor medii şi ale şcolilor profesionale şi tehnice din regiunea Ploieşti se îndreaptă către întreprinderi şi unităţi socialiste din agricultură sau institutele de învăţămînt superior mii de elevi, pregătiţi cu dragoste de cele 11 500 de cadre didactice. Pentru activitatea lor rodnică pe tărîmul şcolii, pentru contribuţia lor la ridicarea eficacităţii învăţămîntului, numeroşi profesori şi învăţători din regiune au fost distinşi cu titluri, ordine şi medalii.

Elevilor şi cadrelor didactice din regiunea Ploieşti li se asigură an de an condiţii tot mai bune de activitate. Prin bugetul anului în curs, de pildă, s-au prevăzut pentru învăţămînt 291 821 000 lei, cu peste 41 000 000 mai mult decît anul trecut. Din această sumă se vor construi şi se vor dota 356 de săli noi de clasă, se va îmbogăţi continuu dotarea altor sute de clase, creîndu-se posibilităţi şi mai largi de ridicare a nivelului calitativ al procesului de învăţămînt.

ION CUCU

în regiunile patriei

BRAŞOV

În regiunea Braşov, ca urmare a preocupărilor intense şi a măsurilor luate de Comitetul executiv al sfatului popular al regiunii, sub îndrumarea permanentă a Comitetului regional de partid, s-a dezvoltat considerabil baza materială a învăţămîntului şi s-au obţinut succese importante pe linia îmbunătăţirii conţinutului său. Astfel, numai în ultimii patru ani s-au alocat în bugetul sfatului popular regional şi s-au cheltuit în interesul învăţămîntului 922 105 703 lei, asigurîndu-se condiţiile materiale necesare pentru şcolarizarea tuturor elevilor din regiune, al căror efectiv a crescut simţitor an de an, ajungînd la 172 017 în acest an şcolar faţă de 132 473 cît era în anul 1961.

Sporirea numărului de elevi a atras după sine cerinţe sporite de săli de clasă, de mobilier şi material didactic corespunzător, de internate. Astfel în aceşti ultimi patru ani s-au construit în regiune 629 săli de clasă, dintre care 335 au fost construite în anul 1964, pentru asigurarea spaţiului necesar încheierii generalizării învăţămîntului de 8 ani. Noile construcţii au fost dotate cu mobilier şi cu material didactic nou. În ansamblu s-au cheltuit în perioada 1961 — 1964 pentru procurarea materialului didactic 10 342 229 lei iar pentru procurarea de inventar necesar internatelor şi caselor de copii 10 530 169 lei.

În ultimii ani a crescut preocuparea secţiei noastre pentru munca de îndrumare a directorilor de şcoli şi a cadrelor didactice, în special a tinerilor învăţători şi profesori, repartizaţi de curînd în învăţămînt. S-au efectuat numeroase vizite în şcoli, de fiecare dată încheiate cu îndrumări privind probleme importante ale învăţămîntului ca legarea cunoştinţelor teoretice de practică, predarea limbii şi literaturii romîne, matematicii, fizicii, chimiei etc.

Paralel, cadrele didactice au fost ajutate să-şi îmbunătăţească cunoştinţele prin cursurile de învăţămînt ideologic şi de perfecţionare. De asemenea consfătuirile raionale ale cadrelor didactice şi consfătuirile pe diferite teme profesionale organizate după unele etape de muncă au contribuit la ridicarea calităţii învăţămîntului, care se manifestă prin creşterea continuă a promovabilităţii elevilor şi a numărului celor care obţin note bune şi foarte bune.

Activitatea elevilor şi a cadrelor didactice din şcolile regiunii Braşov se desfăşoară în acest an şcolar în condiţii deosebit de favorabile. Pentru traducerea în viaţă a sarcinilor care se ridică acum în pregătirea tineretului şcolar, învăţătorii şi profesorii muncesc cu multă dragoste şi un înalt devotament.

Prof. ANGELA POPA
Şefa secţiei de învăţămînt
a regiunii Braşov

în regiunile patriei

ARGEŞ

Nici în trecut meleagurile argeşene nu erau lipsite de frumuseţe, de bogăţii naturale, de oameni harnici. Locurile şi oamenii trăiau însă în anonimat, resursele naturale şi forţele umane se iroseau în van. Ca în toate colţurile ţării, socialismul a adus şi în regiunea noastră suflul marilor înnoiri pe toate planurile : în industrie, în agricultură, în viaţa social-culturală.

Saltul de la trecut la prezent, produs într-un timp istoriceşte extrem de scurt, este deosebit de izbitor şi pe linia învăţămîntului.

În 1938 populaţia şcolilor de cultură generală de pe teritoriul regiunii Argeş abia depăşea 100 000 de elevi. Astăzi, efectivul şcolilor generale şi medii este de 196 632 elevi numai la cursurile de zi Dacă la acest număr adăugăm pe cei 10 583 tineri înscrişi la cele 13 secţii serale şi 21 secţii fără frecvenţă, însemnă că în regiunea noastră sînt cuprinşi acum, numai în învăţămîntul de cultură generală, 207 215 elevi, adică de două ori mai mulţi decît în anul 1938.

Cuprinderea în clasele I—VIII a tuturor copiilor de vîrstă şcolară a devenit posibilă prin lărgirea continuă a reţelei învăţămîntului. Impresionantă este în această privinţă creşterea numărului de unităţi cu clasele V—VIII (524 în prezent faţă de 31 în 1938). Pentru cele 8 case de copii şcolari şi preşcolari care funcţionează în prezent nici nu avem termen de comparaţie, astfel de instituţii neexistînd în trecut în cuprinsul regiunii.

În vederea lărgirii reţelei şcolare s-au construit an de an mereu mai multe localuri de şcoală, elegante, încăpătoare. Din fondurile statului s-au ridicat şcoli mari cu 16 sau 24 săli, aşa cum sînt cele din oraşele Piteşti, Curtea de Argeş, Cîmpulung-Muşcel, Slatina ş. a. Şcoli mari, frumoase se întîlnesc şi în localităţi altă dată năpăstuite cum sînt Armăşeşti şi Păuşeşti-Otăsău din raionul Horezu, Streţeştii de Sus din raionul Drăgăşani, Ştefan cel Mare din raionul Găeşti, Alunişu din raionul Slatina, Cocu şi Oarja din raionul Piteşti. Numai în ultimii 4 ani au fost date în folosinţă 1072 săli noi de clasă. Ni se pare demnă de menţionat dinamica progresivă a construirii acestor săli : 218 în anul 1961, 237 în 1962, 296 în 1963, 321 în 1964. Foarte elocvent este faptul că din cele 1072 săli noi de clasă 783 s-au înălţat exclusiv prin munca şi contribuţia băneasca voluntară a cetăţenilor. Entuziasmul pe care oamenii muncii l-au manifestat în munca de construire a şcolilor este o dovadă elocventă a bucuriei cu care au primit ei măsurile luate de partid pentru trecerea la învăţămîntul general de 8 ani.

Baza materială a învăţămîntului din regiune s-a consolidat în aceşti ani şi prin înzestrarea şcolilor cu mobilier — în valoare de aproape 29 milioane lei — şi cu material didactic — în valoare de peste 10 milioane lei. Despre condiţiile tot mai bune de studiu puse la dispoziţia tineretului şcolar din regiunea noastră vorbeşte şi suma de 26 milioane lei, cît reprezintă valoarea manualelor distribuite gratuit elevilor din clasele I—VIII. Grija părintească a partidului faţă de constructorii societăţii comuniste de mîine o dovedesc şi cele 30 de internate şcolare, care găzduiesc 3500 de elevi, ca şi cele peste 600 burse acordate elevilor în fiecare an şcolar.

În strînsă legătură cu creşterea populaţiei şcolare şi a reţelei învăţămîntului au sporit şi efectivele cadrelor didactice. De la 2940 educatoare, învăţători şi profesori, cîţi funcţionau în 1938, numărul cadrelor didactice a ajuns în acest an la 9464, crescînd deci de peste 3 ori. Numai în ultimii patru ani detaşamentul cadrelor didactice din regiune s-a mărit cu 1465 învăţători şi profesori. S-a înregistrat în acelaşi timp şi o importantă creştere a nivelului calitativ al muncii cadrelor didactice, care se preocupă îndeaproape de ridicarea pregătirii lor profesionale, avînd la dispoziţie, în acest scop, cele mai bune mijloace. În ultimii ani 1388 educatoare, învăţători şi profesori şi-au luat examenele de definitivat şi peste 200 au obţinut gradele II şi I. Cadrelor didactice din regiunea noastră le este proprie grija de a spori continuu eficienţa fiecărei lecţii, a fiecărei activităţi educative, pentru a îndeplini cu cinste sarcina de încredere trasată de partid : făurirea unor promoţii de tineri tot mai bine pregătiţi pentru viaţă.

Prof. N. VLAD
Şeful secţiei de învăţămînt a regiunii
Argeş

OPINII

Din nou despre lucrările de metodică

Am citit cu interes articolul „Lucrările de metodică și stimularea măiestriei pedagogice", apărut în nr. 789 al „Gazetei învățămîntului" sub semnătura tov. Paul Popescu-Neveanu, director adjunct al Institutului de științe pedagogice, și Cornelia Prichea, metodist principal în Ministerul Învățămîntului. Expunînd concepția semnatarilor lui asupra metodicilor de predare, acest articol, publicat în numărul imediat următor celui în care „Gazeta învățămîntului" a inserat părerile unor cadre didactice despre „Metodica predării istoriei la clasele I—IV" (apărută sub îngrijirea Institutului de științe pedagogice) pare și o replică la cele exprimate în pagina amintită.

Autorii articolului demonstrează, cu o mare bogăție de argumente, că metodica trebuie să cuprindă și o parte teoretică, nu numai indicații practice. Oricine este de acord cu aceasta. Sigur: indicațiile practice trebuie fundamentate teoretic, pentru a fi just înțelese și aplicate. Dar, așa cum au arătat participanții la discuția amintită, nu trebuie să se exagereze, dîndu-se o extindere prea mare acestui fundament, cum au făcut autorii „Metodicii predării istoriei la clasele I—IV". Pe drept cuvînt învățătorii care și-au spus părerea despre această lucrare au criticat faptul că doar o pătrime din cuprinsul ei (și dacă stai să cîntărești bine, nici atîta) este rezervată îndrumărilor practice, restul de trei pătrimi cuprinzînd considerații teoretice care se reduc cel mai adesea la generalități, lucruri cunoscute sau cu care toată lumea este de acord.

Se știe că discuțiile ce se poartă în cercurile pedagogice, avînd mai ales un caracter teoretic general, nu întotdeauna puteau orienta activitatea propriu-zisă de predare din cadrul fiecărui obiect și fiecărei clase. De aceea, în comisiile metodice se poartă acum tot mai mult discuții la concret, fiindcă aci aspectele legate de practică pot oferi soluții, sugestii prețioase pentru activitatea cu clasa.

Asemenea soluții și sugestii — desprinse din activitatea cadrelor cu experiență valoroasă din școlile noastre — așteptăm și de la metodici. Și eu, ca și colegii mei, găsesc că metodicile trebuie concepute exact invers de cum a conceput Institutul Metodica predării istoriei la clasele I—IV. Munca la catedră **cere** ca în lucrările de metodică să predomine net îndrumările concrete și nu considerațiile teoretice. Dorim ca aceste îndrumări să fie foarte bine ordonate, astfel încît atunci cînd vrei să apelezi la metodică să nu fii nevoit să citești sute de pagini (cum se întîmplă în cazul Metodicii predării istoriei la clasele I—IV), ci să mergi precis la locul cu indicațiile căutate.

Desigur, nici vorbă nu poate fi ca metodica să reia manualul din scoarță în scoarță, dînd planuri model pentru fiecare lecție. În analiza făcută în „Gazeta învățămîntului" la Metodica istoriei, învățătorii consultați au cerut — și pe bună dreptate — planuri pentru lecțiile cele mai dificile, dînd ca exemplu lecțiile început de capitol, lecțiile sfîrșit de capitol, lecțiile de recapitulare parțială, de recapitulare finală etc. Desigur, nu e vorba aici de „rețete", ci de planuri orientative. De aceea, credem că nu este întemeiată îngrijorarea tov. P. Popescu-Neveanu și C. Prichea că exemplele de planuri de lecție ar frîna gîndirea creatoare a cadrelor didactice, aportul lor creator în desfășurarea orei de curs. Activitatea cu elevii ridică probleme atît de diverse de la colectiv la colectiv, de la lecție la lecție, încît nici nu poate fi concepută fără aportul creator al pedagogului. Ținînd seama de această realitate, apare limpede că planurile la care ne referim nu pot avea — așa cum spuneam — decît o funcție orientativă, arătînd în concret cum pot fi aplicate tezele teoretice care stau la baza fiecărei metodici de predare. De altfel, acesta este și motivul pentru care îndeobște în metodici sînt totuși prezente asemenea planuri.

Așadar, așteptăm ca Institutul de științe pedagogice să ne pună la dispoziție metodici care să cuprindă o serioasă dar succintă fundamentare teoretică (bineînțeles la obiect, nu „în general"), ca și planuri de lecții menite să ne ajute practic în predarea celor mai felurite tipuri de lecții la fiecare clasă.

FLORICA IORDACHE
învățătoare emerită

Mi se pare binevenită preocuparea „Gazetei învățămîntului" de a pune în discuția cadrelor didactice conținutul unora din metodicile de predare. În adevăr, cei ce lucrează la catedră pot să ajute ca aceste instrumente curente ale muncii din școală să fie mereu mai bune, să răspundă tot mai deplin cerințelor reale ale activității la catedră.

Analiza „Metodicii predării istoriei la clasele I—IV", făcută recent de „Gazeta învățămîntului" cu participarea unor cadre cu experiență serioasă în munca instructiv-educativă a reușit să pună în evidență care trebuie să fie concepția asupra metodicilor de predare, să arate cu justețe ce e bun și ce nu în lucrarea discutată. Ne-a mirat de aceea faptul că în articolul „Lucrările de metodică și stimularea măiestriei pedagogice", publicat tot în „Gazeta învățămîntului", imediat după această dezbatere, nu se face nici o referire la această analiză, nu se arată cum apreciază Institutul de științe pedagogice observațiile făcute de cadrele didactice, propunerile lor.

În afară de problemele ridicate de colegii mei în „Gazeta învățămîntului", cu care sînt de acord, aș mai ridica una. Anume, cred că este bine ca autorii metodicilor să fie cadre didactice de specialitate, care predau efectiv obiectul respectiv și, deci, cunosc în adîncime problemele pe care le ridică munca la clasă, putînd contribui cu deplină competență la elaborarea metodicilor. Ar fi bine, ca metodicile să **fie elaborate pe bază de concurs**, pentru că în felul acesta ar exista posibilitatea de a se selecționa lucrările cele mai izbutite, care răspund cel mai bine cerințelor muncii la catedră, nevoilor reale ale predării.

CONSTANȚA ILIESCU
învățătoare emerită

Nivelul pregătirii

● UN ÎNDEMN CARE UNEȘTE ÎNTR-UN SINGUR MĂNUNCHI FORȚELE PEDAGOGICE DIN ȘCOALĂ ● CE NIVEL DE CUNOȘTINȚE AU ELEVII? ● CEVA DESPRE STILUL DE MUNCĂ AL ÎNVĂȚĂTORILOR ȘI PROFESORILOR ● CONDUCEREA ȘCOLII ȘI PROBLEMA BUNEI PREGĂTIRI A ELEVILOR ● MĂSURI PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA SITUAȚIEI LA ÎNVĂȚĂTURĂ.

„Elevii noștri cît mai bine pregătiți" este îndemnul care unește într-un singur mănunchi forțele pedagogice de la Școala generală de 8 ani nr. 4 din orașul Brașov. Colectivul de direcție, ajutat de către organizația de bază P.M.R., mobilizează pas cu pas pe învățători și profesori la o activitate asiduă, plină de grija ca pregătirea pe care o capătă elevii să atingă nivelul prevăzut de programă.

Din discuțiile cu conducerea școlii (director prof. Ion Ioniță, directori adjuncți prof. Eugenia Iosif și prof. Wilhelm Tontsch), cu cadre didactice din școală, dar mai ales din lecțiile la care am asistat a reieșit că procentul de aproape 92 la sută promovați pe trimestrul I reflectă obiectiv pregătirea elevilor.

Spre exemplificare, cîteva clase.

★

Clasa a IVa- „A" (învățător Vasile Buleti). Oră de geografie. Se verifică cunoștințele din lecția „Economia țării noastre în trecut și astăzi". Elevii au cunoștințe corecte despre mediul înconjurător, vădesc înțelegerea faptelor și fenomenelor studiate la orele de curs. Răspunsurile lor au putut scoate în relief principalele caracteristici ale industriei țării noastre înainte de 23 August 1944. Școlarii au vorbit amplu și cu căldură despre realizările din domeniul industriei și agriculturii obținute în anii puterii populare, despre viața nouă, prosperă a oamenilor muncii de la orașe și sate. Explicarea lecției noi („Ramurile economiei R.P.R. — Petrolul și gazele naturale") ne-a oferit și ea prilejul de a acumula constatări noi — pozitive — cu privire la pregătirea elevilor acestei clase. Activizați de către învățător copiii au adus o contribuție mulțumitoare la alcătuirea unui tablou al ramurilor pe care le însumează economia țării, la definirea noțiunii de industrie și la stabilirea notelor ei caracteristice, la precizarea produselor obținute din petrol și metan și a foloaselor acestor bogății ale patriei noastre. Esențial ne apare în această privință faptul că elevii sînt obișnuiți să explice — bineînțeles în forme simple impuse de vîrsta lor, dar corect — cauzele acțiunilor și fenomenelor despre care vorbesc.

Clasa a IV-a „B" cu limba de predare germană (învățător Hans Wolf). Lecția de limba română a pus în evidență faptul că elevii au deprinderea de a vorbi românește (de altfel în oră s-a vorbit numai în limba română), se exprimă în general corect, posedă noțiunile gramaticale de bază. În verificarea lecției, elevii au desprins destul de ușor adjectivele din textele primite pentru analiză, au arătat modul în care se acordă cu substantivele pe lîngă care stau și au construit ei înșiși propoziții cu adjective, folosind o destul de mare varietate de cuvinte. Cu prilejul explicării lecției noi — despre cuvintele de legătură — nu au făcut greșeli atunci cînd au fost puși să înlocuiască punctele din unele propoziții cu cuvinte de legătură.

Lecția de geometrie la clasa a VI-a „B" (prof. Arnold Theiss). Fără ca profesorul să atragă mereu atenția, copiii au manifestat continuu grijă pentru exactitatea construcțiilor grafice, corectitudine în efectuarea lor și în mînuirea instrumentelor, folosind o metodă de lucru bine sistematizată. Lecția nouă — date fiind aceste priceperi și deprinderi ale elevilor — a putut fi explicată aproape în întregime cu participarea directă a clasei. Elevii au reprezentat corect la tablă — și independent în caietele lor — folosind datele dictate de profesor cazurile de construcție a triunghiurilor oarecare.

La alte clase, la alte discipline, nivelul general de pregătire este de asemenea bun. Doar în școală sînt cam 15 clase care au sfîrșit trimestrul I cu 100 la sută promovați și multe altele cu un procent apropiat acestuia.

★

Ce se vădește în stilul de muncă al pedagogilor? Am văzut în primul rînd o atenție specială explicării noilor cunoștințe. Claritatea, accesibilitatea, exactitatea au caracterizat mai toate lecțiile. Prof. Maja Philippi (istorie), prof. Sara Manolescu (română), înv. Hans Wolf, prof. Lucia Mareș (matematică), prof. Arnold Theiss (matematică) ș.a. au căutat să lămurească cît mai bine problemele ținînd seama de posibilitățile de înțelegere ale elevilor, astfel încît nimic să nu le rămînă neînțeles. Subliniem și grija profesoarei Maja Philippi de a da „culoare" explicațiilor din cadrul unor lecții mai abstracte de istorie, ca și preocuparea tov. S. Manolescu pentru sistematizare în predarea noilor cunoștințe de limbă, a tov. L. Mareș pentru folosirea materialului didactic în predarea unor lecții mai dificile de geometrie, a tov. A. Theiss pentru antrenarea întregii clase în explicarea noilor cunoștințe.

Există în rîndul cadrelor didactice din școală și preocuparea pentru verificarea cunoștințelor elevilor, a temei lucrate acasă, pentru ca studiul individual al școlarilor să fie cît mai profund.

Din păcate, se manifestă și tendințe care fac ca nu la fiecare clasă și mai ales la fiecare obiect realizările în domeniul pregătirii elevilor să fie pe măsura posibilităților. Astfel, unele cadre acordă mai puțină atenție verificării cunoștințelor elevilor. Uneori aceasta s-a rezumat la cîteva întrebări de circumstanță, deloc concludente pentru măsura în care elevul și-a însușit lecția. Or, verificarea cunoștințelor, indiferent că se face într-un moment anume rezervat sau pe parcursul lecției, trebuie să vizeze problemele esențiale, cele mai dificile ale lecției predate anterior. Numai astfel pedagogul poate înlătura lacunele din pregătirea elevilor, poate pune la punct greșelile în înțelegerea problemelor și, în definitiv, poate verifica eficacitatea propriei munci.

În felul cum a fost dată tema pentru acasă au fost de asemenea o serie de lipsuri. Unele cadre didactice au făcut aceasta în pauză, fără să o explice sau dînd explicații insuficiente.

Unor cadre didactice din școală nu le ajunge cîteodată timpul rezervat unei lecții. Aceasta de cele mai multe ori din cauză că nu întotdeauna lecțiile sînt deajuns de bine gîndite mai dinainte, în toate amănuntele lor. Un învățător, de exemplu, a verificat în aceeași oră cunoștințele din două lecții, ocupînd cu aceasta mai mult de 30 de minute, fapt pentru care restul lecției s-a desfășurat în grabă, „fixarea" făcîndu-se chiar în pauză. Un alt cadru didactic și-a planificat prea multă materie (și destul de grea) pentru predarea lecției noi și acest lucru a prelungit explicațiile de asemenea pînă în pauză. Un altul a exagerat — cu același efect — folosirea clasei pentru predarea noilor cunoștințe, încetinind prea mult înaintarea în materia nouă.

Este drept că aceste deficiențe nu se constată la fiecare lecție. Dar faptul că există impune conducerii școlii un control sever al lecțiilor din punctul de vedere al modului cum sînt ele organizate, cu atît mai mult cu cît și asemenea defecțiuni pot avea o influență negativă asupra situației la învățătură.

★

Îndrumarea competentă, controlul riguros al procesului instructiv-educativ de către director — ne-a spus tov. Ion Ioniță — reprezintă cheia succeselor muncii colectivelor de elevi. Realitățile dintr-o școală nu se pot cunoaște de nicăieri mai bine decît din clasă, asistînd la lecțiile învățătorilor și profesorilor. O singură scăpare a noastră poate avea urmări nefavorabile asupra pregătirii elevilor. Am să dau un exemplu pe care-l consider concludent. Îmbolnăvindu-se unul din profesorii de matematică, am angajat un suplinitor la clasele rămase descoperite. Dar acesta nu a desfășurat o muncă de calitate, așa încît colectivele respective de elevi au început să manifeste o rămînere în urmă la învățătură. Această rămînere în urmă însă n-a fost descoperită de noi la timp. Consecințele? Lacunele s-au adunat în pregătirea elevilor, iar profesoara nou încadrată a trebuit să înlăture rămînerea în urmă paralel cu predarea noilor cunoștințe, fapt ce a cerut un volum mai mare de muncă atît elevilor cît și profesoarei.

Graficul cu asistențele la ore (pe directori, profesori, clase și discipline) din cabinetul directorilor arată preocuparea colectivului de conducere pentru cunoașterea nemijlocită a realităților din orele de curs. Pentru ca asistențele să se facă cu folos, cadrele de conducere se pregătesc atent pentru ele și acordă atenție în general pregătirii lor pedagogice și didactice.

Conținutul lecțiilor, pregătirea elevilor reține cu deosebire atenția colectivului de conducere în ședințele lui săptămînale de lucru. De exemplu, recent, într-o asemenea ședință tov. director Ioniță constata printre altele că în predarea limbii române la clasele cu limba de predare germană unele cadre se grăbesc să traducă în limba maternă a elevilor și să explice ele însele cuvintele, expresiile, propozițiile mai greie. Alte cadre antrenează copiii la explicarea acestor cuvinte și construcții și nu traduc în limba maternă decît atunci cînd este absolută nevoie. Tov. director a apreciat ultimul procedeu ca foarte potrivit pentru însușirea unei limbi și a cerut ca el să fie generalizat.

Pentru cunoașterea dinamicii nivelului de pregătire al elevilor, în vederea luării de măsuri în consecință, conducerea școlii face din cînd în cînd studii pe școală. De pildă, aproape de sfîrșitul trimestrului I a studiat nivelul la învățătură al elevilor prin prisma notelor pe clase, pe discipline, pe profesori. Acest lucru — îmbinat cu constatările directe de la lecție — a făcut posibil ca direcțiunea să cunoască ce clase sînt rămase în urmă, ce discipline, ce profesori dau procentul cel mai mare de elevi slabi și mediocri. Munca de îndrumare și control a putut căpăta pe această bază o orientare mai precisă, la obiect. În prezent situația claselor cu procentul cel mai mic de promovați a fost analizată într-o ședință specială sugerată de către biroul organizației P.M.R., ședință în care s-au hotărît măsuri pentru îmbunătățirea muncii cu aceste clase.

De asemenea, s-au depus eforturi pentru a crea elevilor slabi la învățătură sau celor ce sînt acasă lipsiți de supraveghere condițiile necesare pregătirii lecțiilor în incinta școlii.

Acestea și încă multe alte măsuri converg spre realizarea aceluiași obiectiv: o pregătire reală cît mai bună fiecărui elev, un procent de promovare cît mai ridicat.

LAURA VIERU

Harta–izvor de cunoştinţe geografice

Harta are un rol important nu numai în geografie, ci şi în alte domenii de activitate — în geologie, hidrologie, căi de comunicaţie, industrie, urbanistică, agricultură etc., unde constituie un instrument de seamă al cercetării ştiinţifice şi al activităţii practice. Iată de ce se impune ca în şcoală să se dea o mare atenţie deprinderii elevilor de a lucra cu harta, de a o folosi ca izvor de cunoştinţe. Într-adevăr, cu ajutorul hărţii elevii pot „descoperi" legile geografice, pot să stabilească cauzele şi interdependenţa fenomenelor fizice şi economico-geografice ce se petrec pe o anumită întindere sau pe toată suprafaţa Pămîntului.

Literatura de care dispunem în prezent în legătură cu metoda lucrului cu harta recomandă doar citirea şi interpretarea hărţii, ceea ce face ca aceasta să fie limitată mai mult la rolul de material demonstrativ. În realitate, însă, harta oferă foarte multe posibilităţi de a-i înarma pe elevi cu cunoştinţe dobîndite printr-o activitate independentă. Acest lucru se poate realiza dacă analiza şi interpretarea conţinutului hărţilor se desfăşoară în mod judicios, pe baza antrenării elevilor într-o muncă activă şi sistematică.

Experienţa a arătat că, pentru a le forma elevilor deprinderea de a munci cu harta, de a o utiliza ca izvor de cunoştinţe, trebuie să-i obişnuim să tragă singuri anumite concluzii pe baza citirii şi analizării ei, să facă generalizări, să formuleze reguli şi definiţii. Aşa, de pildă, după analiza ramurilor economiei unei ţări, li se poate cere elevilor să citească harta pentru a determina raioanele economice principale din ţara respectivă. Deşi pe hartă nu există o linie care să delimiteze aceste raioane, ei vor putea totuşi să le stabilească pe baza repartiţiei centrelor industriale, a zonelor agricole, a condiţiilor naturale etc. Astfel, prin analize şi sinteze elevii ajung să-şi formeze o gîndire geografică, adică să poată opera cu cunoştinţele pe care le-au acumulat.

Bineînţeles că, pentru a ajunge la asemenea rezultate, este necesar ca tot ceea ce li se explică elevilor în lecţiile de geografie să se lege de hartă şi tot ceea ce se arată pe hartă să se analizeze, să se sintetizeze, făcîndu-se comparaţii şi ajungîndu-se la concluzii. Astfel, la studiul geografiei regionale, pentru ca elevii să înţeleagă că aşezarea geografică explică o serie de fapte şi trăsături caracteristice, vom preciza că aşezarea unei regiuni, unei ţări, unui continent, trebuie privită întîi după coordonatele geografice (longitudine şi latitudine), care ajută la delimitarea zonei climatice şi explică condiţiile pedo-climatice de care depinde cultivarea principalelor plante cerealiere, tehnice etc. Vom sublinia apoi că aşezarea trebuie privită şi în raport cu unităţile fizico-geografice învecinate (de pildă relief, zone climatice, mări, rîuri, formaţiuni de vegetaţie cum sînt stepele, pădurile etc.), ca şi în raport cu condiţiile create de om în decursul istoriei (de pildă, aşezarea faţă de marile centre industriale şi comerciale, faţă de marile artere de comunicaţie mondiale — căile ferate, cele rutiere, canalurile etc.).

Acelaşi principiu trebuie aplicat şi la predarea oraşelor din cadrul unei ţări. Este indicat să-i obişnuim pe elevi să-şi pună singuri întrebarea : „de ce a apărut şi s-a dezvoltat oraşul tocmai în acest loc şi nu în altă parte ?".

Fireşte, arătînd elevilor că mediul geografic constituie una din condiţiile permanente şi necesare vieţii materiale a societăţii, care influenţează dezvoltarea şi repartiţia producţiei, vom sublinia că el nu are un rol determinant. Vom preciza în acelaşi timp că exercitarea influenţei mediului geografic asupra vieţii materiale a societăţii depinde de nivelul de dezvoltare a forţelor de producţie şi că influenţa mediului geografic se poate observa fie asupra laturilor separate ale vieţii materiale ale societăţii — ca de pildă asupra industriei, agriculturii, transporturilor, aşezării populaţiei etc. — fie asupra întregului complex de dezvoltare.

Învăţîndu-i pe elevi să analizeze condiţiile naturale cu ajutorul hărţilor, le vom arăta că este bine să stabilească întîi care anume din elementele mediului geografic (relief, resurse minerale, climă etc.) are cea mai mare influenţă asupra dezvoltării economiei ţării respective, subliniind că rolul hotărîtor revine modului de producţie.

Este bine să-i orientăm pe elevi şi în cunoaşterea principiului istoric în predarea geografiei economice a ţărilor, astfel încît ei să ştie că fenomenele actuale din cadrul geografiei economice se analizează în dezvoltare, în schimbare, în mod dinamic şi nu static, comparîndu-se cu situaţia din trecut şi că la analizarea unor fenomene economico-geografice cum sînt dezvoltarea industriei, a agriculturii etc., pentru a avea o idee clară a situaţiei actuale, este necesar să se folosească procedeul comparaţiei prin care să se scoată în relief valoarea producţiei, noile subramuri apărute în specializarea acestora, calitatea produselor, nivelul tehnicii, produsele exportate etc.

Foarte important este să se ţină seama de principiul actualităţii în predarea economiei ţărilor. Astfel, fenomenele şi faptele actuale din viaţa economică trebuie prezentate pe baza celui mai recent material statistico-economic, cules din documentele de partid, anuare statistice, reviste, ziare etc. De asemenea, elevii trebuie obişnuiţi să citească presa pentru a cunoaşte evenimentele politice, sociale şi economice. Noile centre industriale, ca şi noile ramuri ale industriei din anumite centre ale ţărilor ce se studiază (aflate din cel mai recent material bibliografic, dacă corespunde programei şcolare şi nu supraîncarcă conţinutul lecţiilor), se notează pe harta economică respectivă.

De o mare utilitate este şi metoda comparării hărţilor, cu ajutorul căreia se lămuresc şi se precizează legăturile reciproce, se stabilesc reguli geografice. De exemplu, compararea hărţilor hipsometrice cu cele climatice permite determinarea influenţei reliefului asupra climei ; compararea hărţilor care prezintă tipurile de climă cu hărţile care prezintă vegetaţia ajută să se determine influenţa climatului asupra repartiţiei zonelor de vegetaţie.

Este important în acelaşi timp să-i lămurim pe elevi că hărţile se folosesc şi în alte domenii de activitate decît geografia şi să subliniem îndeosebi rolul lor în diversele ramuri ale economiei naţionale.

Toate aceste procedee de lucru, care pot fi folosite la geografia continentelor (în clasele V şi VI) şi la geografia ţărilor lumii (clasa a IX-a) nu apar în conţinutul manualelor. Ele au fost aplicate la cîteva şcoli din Cluj începînd din anul şcolar 1963—1964 şi în scurt timp (cca. 2—3 luni) elevii au putut lucra independent cu harta, utilizînd-o ca izvor de cunoştinţe. Aceasta a ridicat gradul de participare activă la lecţii, i-a ajutat pe elevi în studiul individual desfăşurat acasă, ca şi în activitatea practică de teren, a favorizat asimilarea şi adîncirea cunoştinţelor. La obţinerea unor asemenea rezultate a contribuit şi faptul că elevii au fost sistematic deprinşi cu analiza ştiinţifică a conţinutului diferitelor tipuri de hărţi (atît la lecţii cît şi în aplicaţiile pe teren), arătîndu-li-se că ele reprezintă nu numai poziţia în spaţiu, forma şi dimensiunile obiectelor geografice (rîuri, oraşe, ţări etc.), ci şi legăturile interne dintre acestea (de exemplu, exprimarea formelor de relief prin structura geologică, repartiţia zăcămintelor minerale legată de alcătuirea geologică etc.).

După rezultatele obţinute la şcolile din Cluj, putem afirma că însuşirea metodelor de lucru independent cu harta nu numai că îmbunătăţeşte pregătirea elevilor, dar face şi să sporească interesul lor pentru studiul geografiei şi pentru aplicarea cunoştinţelor însuşite în acest domeniu.

Lector univ. S. VEZA
Cluj

Predarea cîmpurilor magnetice

Ne-au stîrnit interesul articolele apărute nu de mult în „Gazeta învăţămîntului", sub semnătura profesorilor Şt. Fătulescu şi E. Constantinescu, în legătură cu predarea electromagnetismului. Am dori ca, în completarea acestor articole, să ne oprim asupra deosebirii esenţiale care există între cele două cîmpuri magnetice — B şi H, pentru a ajuta profesorilor de fizică în lămurirea problemelor electromagnetismului, care se studiază în clasa a X-a în această etapă a anului şcolar.

Se ştie că Gibbs a introdus în termodinamică o clasificare a mărimilor potrivit căreia acestea sînt fie extensive (cele care depind de masă sau de numărul de particule), fie intensive (cele care nu depind de numărul de particule). Această clasificare poate fi extinsă şi în teoria cîmpului electromagnetic. Sînt extensive sarcina electrică, polarizaţia P, magnetizaţia M, cîmpul D, cîmpul H; sînt intensive cîmpul E, cîmpul B, fluxul magnetic, potenţialele scalare. Dacă se foloseşte Sistemul internaţional de unităţi de măsură, mărimile extensive şi intensive pot fi uşor recunoscute cu ajutorul formulei de dimensiuni: mărimile extensive au amperul la numărător, cele intensive au amperul la numitor. Produsul unei mărimi intensive printr-una extensivă este o mărime mecanică, a cărei unitate nu mai depinde de amper. După cum se vede din cele de mai sus, o primă deosebire între B şi H constă în faptul că B este mărime intensivă, iar H mărime extensivă.

Fenomenele electrice şi magnetice se recunosc prin acţiunile mecanice ce se exercită asupra corpurilor. Interacţiunea electrostatică se manifestă prin forţe coulombiene, interacţiunea magnetică prin forţe Laplace. Expresia forţelor de interacţiune se poate nota fie simetric, ţinînd seama de sarcinile celor două corpuri care interacţionează (respectiv de ambii curenţi), fie asimetric, separînd o mărime ce caracterizează corpul de probă (sarcina sau momentul curentului) şi altă mărime ce caracterizează punctul în care e adus corpul de probă: cîmpul electric E sau cîmpul magnetic B. E sau B apar deci ca mărimi ce caracterizează cîmpul din punct de vedere al efectului pe care acesta îl produce asupra unor corpuri de probă.

Sarcinile electrice statice (respectiv în mişcare) interacţionează şi cu sarcinile electrice existente în mediile substanţiale în care se găsesc. Mediile se polarizează, respectiv se magnetizează. Această stare de polarizare (respectiv magnetizare) se va caracteriza prin alte cîmpuri de vectori, definite numai în regiunile în care avem substanţă. Acestea sînt cîmpul de polarizaţie P şi cîmpul de magnetizaţie M. Ţinînd seama de structura substanţei, aceste cîmpuri sînt produse de sarcini, respectiv de curenţi microscopici. Contribuţia acestor cîmpuri produse de sarcinile respectiv curenţii microscopici la efectul mecanic al sarcinilor respectiv curenţilor macroscopici asupra corpurilor de probă, se caracterizează prin constante de material specifice fiecărui mediu substanţial: permitivitatea şi permeabilitatea. Cîmpul E respectiv B depind de mediu, în formulele lor trebuind să figureze cele două mărimi de material care caracterizează mediul.

Cîmpul electric E şi cîmpul magnetic B sînt componente ale cîmpului electromagnetic. Din necesităţi didactice ele se introduc separat în electrostatică şi magnetostatică, prin alegerea unui anumit sistem de referinţă. Cîmpul electromagnetic se propagă atît în medii substanţiale cît şi în spaţiul liber, în vid. Propagarea se caracterizează prin viteza de propagare v în medii substanţiale, prin viteza c în vid şi prin impedanţa de radiaţie Z în medii substanţiale, Z_0 în vid. Putem caracteriza mediul, din punct de vedere al propagării, fie prin v şi z, fie prin mărimi derivate: permitivitatea, egală cu 1/zv şi permeabilitatea egală cu z/v. Propagarea undelor electromagnetice în vid ne conduce la caracterizarea spaţiului liber (vid) din punct de vedere electromagnetic prin aceste ultime două constante fizice.

Efectele sarcinilor electrice asupra corpurilor de probă le-am caracterizat prin mărimile intensive E şi B, care depindeau de mediu. Vom putea da o caracterizare completă a interacţiunii dacă vom introduce şi alte două cîmpuri, care să depindă de cauză, de sarcinile produse prin electrizare (respectiv de curenţii macroscopici) şi care să nu depindă de mediu, mediul fiind cel care face ca la aceeaşi cauză să obţinem efecte diferite. Aceste mărimi sînt cîmpurile D respectiv H, mărimi extensive, care depind de numărul de particule, de sarcină, respectiv de intensitatea curentului. Fiind legate de cauză, ele sînt denumite de un număr mereu mai mare de autori cîmp de excitaţie electrică D şi cîmp de excitaţie magnetică H, denumirile tradiţionale — de inducţie electrică sau deplasare electrică şi cîmp magnetic H — tinzînd să dispară. Pentru B socotim că ar fi mai corectă denumirea de cîmp magnetic.

Între cele 3 cîmpuri de vectori E, P şi D — respectiv B, M şi H — se pot stabili ecuaţii de legătură punînd condiţia ca teorema lui Gauss, respectiv legea circuitului magnetic a lui Ampère, să păstreze aceeaşi formă în vid şi în substanţă.

În rezumat se poate spune că interacţiunea corpurilor cu sarcina electrică imobilă sau în mişcare se caracterizează în fiecare caz printr-o mărime vectorială, funcţie de punct intensivă (E respectiv B) şi o mărime extensivă (D respectiv H), definită în tot spaţiul. Mărimea intensivă caracterizează efectul, cea extensivă cauza. Influenţa mediului poate fi luată în consideraţie fie caracterizîndu-l prin constante de material (permitivitatea respectiv permeabilitatea), fie prin cîmpurile de polarizaţie P şi magnetizaţie M. Cauza interacţiunii o considerăm independentă de mediu, mediul modificînd — la aceeaşi cauză — efectul.

Conf. univ. I. C. MOISIL

Subiectele la olimpiade

Participarea elevilor la competiţiile din cadrul olimpiadelor contribuie la adîncirea şi lărgirea cunoştinţelor dobîndite de ei în orele de curs. Între doi elevi cu pregătire egală dintre care unul participă la olimpiadă iar celălalt nu, e sigur că — indiferent dacă obţine sau nu premiu — cel care participă va fi în cîştig. Chiar şi în caz de insucces participantul la olimpiade trage un folos: rămîne convins că, pe viitor, trebuie să muncească mai temeinic.

Se întîmplă însă uneori ca elanul elevilor să fie întrucîtva micşorat de felul cum sînt formulate subiectele date la olimpiade, de caracterul lor prea pretenţios. Iată, de pildă, cum s-au prezentat subiectele în anul acesta la faza pe localitate a olimpiadei de literatură română.

Concurenţii din clasa a IX-a au avut de tratat „Dragostea de ţară şi popor la cronicari". Un subiect clar formulat, în concordanţă cu prevederile programei, care ţine seama de materia parcursă, de lectura în afară de clasă, ca şi de posibilităţile elevilor de vîrsta respectivă.

Mai dificil, subiectul dat concurenţilor din clasa a XI-a — „Comparaţie între mijloacele de analiză psihologică la Liviu Rebreanu şi Camil Petrescu" — poate fi totuşi acceptat, căci se bazează pe cele studiate de elevi la lecţii.

În schimb, concurenţii din clasa a X-a au primit subiectul „Originalitatea artistică a poveştilor lui Ion Creangă faţă de creaţia populară". Trebuie să recunoaştem că, deşi formularea subiectului e clară, tratarea lui depăşeşte posibilităţile unor elevi de 16—17 ani, cu atît mai mult cu cît ei n-au putut avea în faţă nici texte din Creangă, nici poveştile populare. Dezvoltarea unui asemenea subiect necesită nu numai bogate şi precise cunoştinţe folclorice, dar şi un spirit critic matur, posibilităţi largi de analiză comparată, de disociere etc., pe care, în mod firesc, elevii din clasa a X-a nu le au. Iar ceea ce cuprinde manualul cu privire la subiectul propus, ca şi ceea ce s-a discutat în legătură cu el în clasă, la lecţii, n-a fost nici pe departe suficient pentru a le da putinţa să-l trateze. De aceea, cred că nu exagerez cînd afirm că acest subiect poate constitui doar tema unui concurs pentru studenţii facultăţilor de limba şi literatura romînă şi nu pentru nişte tineri a căror pregătire literară se află de abia în prima fază de formare.

Este firesc ca elevii să rămînă dezamăgiţi în faţa unor astfel de subiecte, să piardă entuziasmul cu care au venit la concurs. Or, subiectele care li se prezintă în cadrul acestora ar trebui, dimpotrivă, să-i mobilizeze, să-i stimuleze. Cei care formulează subiectele trebuie să aibă în vedere nu numai operele recomandate de programă, ci — aşa cum cere de altfel şi regulamentul stabilit de Ministerul Învăţămîntului — şi posibilităţile reale ale concurenţilor, tineri între 15—18 ani, precum şi timpul ce le rămîne la dispoziţie după pregătirea lecţiilor pentru activităţi suplimentare. E bine ca întrecerea concurenţilor să se facă pe teme alese şi cîntărite cu grijă, în aşa fel încît să le dea posibilitatea de a formula păreri personale, originale, dar fără a le cere lucruri peste puterile lor.

Înainte de a încheia trebuie să precizez că în general, atît în anii trecuţi cît şi în prezent, olimpiadele s-au desfăşurat în condiţii bune. Observaţiile de faţă au izvorît din dorinţa ca ele să se desfăşoare, dacă e posibil, în condiţii optime.

Prof. VLADIMIR DOGARU

Din experiența educatorilor de la Palatul pionierilor

Activitatea cercurilor de la Palatul pionierilor ocupă un loc important printre numeroasele acțiuni ce se desfășoară sub îndrumarea profesorilor. În sălile spațioase ale Palatului funcționează 50 de cercuri, frecventate de 13 000 de elevi din școlile Capitalei. Conduse de profesori pricepuți, cercurile contribuie la completarea și îmbogățirea cunoștințelor dobîndite de elevi în școală, îi ajută pe aceștia să înțeleagă mai bine — în raport cu vîrsta și nivelul lor de cunoștințe — diferitele fenomene ale științei, tehnicii, artei și culturii, să-și formeze o pregătire multilaterală.

Prezentăm în această pagină aspecte ale activității pedagogilor care conduc nemijlocit activitatea a trei din aceste cercuri.

Cercul de electrotehnică de la Palatul pionierilor este chemat să dezvolte deprinderile practice ale școlarilor în domeniul electrotehnicii, să le insufle dragostea față de munca productivă, interesul pentru știință și tehnică, dorința de a deveni buni specialiști. Activitatea în cerc se îmbină strîns cu predarea în școală a unor capitole din programa școlară, ajutîndu-i pe elevi să adîncească problemele privind electricitatea și magnetismul, contribuind totodată la educarea patriotică a acestora prin prezentarea amplă a realizărilor și perspectivelor în legătură cu continua dezvoltare a bazei energetice a țării noastre.

Membrii cercului de electrotehnică, împărțiți în grupe de cîte 15—20 pionieri din diferite școli ale Capitalei, desfășoară aici, timp de două ore săptămînal, o activitate cu adevărat pasionantă, pe baza unei tematici întocmite la începutul fiecărui an școlar. În mod obișnuit, profesorii care conduc acest cerc pornesc de la discutarea unor probleme cunoscute de elevi de la lecțiile de fizică sau din viață, scoțînd în evidență importanța acestora pe plan industrial. Uneori, în cadrul prezentării introductive se dă și un scurt istoric al instalației sau agregatului în cauză. Apoi se arată pionierilor macheta instalației și se prezintă schema constructivă, desenele cotate și materialele necesare în procesul executării obiectului.

Înainte de a trece la executarea lucrărilor practice — asupra cărora se pune un accent deosebit — profesorii care îndrumă activitatea cercului fac demonstrații și dau indicații tehnologice. În cadrul lucrărilor practice ale cercului elevii realizează electromagneți, transformatori, reostați, ciocane electrice de lipit, motorașe electrice, aparate de măsură, hărți luminoase indicînd prin beculețe colorate diferite obiective industriale din țara noastră, sau chiar lucrări de complexitate deosebită, cum sînt de pildă unele circuite model de automatizare.

Pentru stimularea celor mai buni „electrotehnicieni" cercul organizează periodic concursuri dotate cu premii, în care sînt selecționate lucrările cele mai valoroase, demne de a figura în expoziția realizărilor din cercuri pe care Palatul pionierilor o organizează la sfîrșitul fiecărui an școlar.

Pentru ca membrii cercului să cunoască amplu realizările în domeniul energeticii, profesorii care le îndrumă activitatea organizează vizite în fabricile și uzinele care produc utilaj electrotehnic, la termo și hidrocentrale, întîlniri cu oameni de știință. Jurnalele vorbite, în cadrul cărora pionierii prezintă diferite noutăți în electrotehnică sînt de asemenea un mijloc deosebit de eficient prin care pedagogii ce îndrumă activitatea în cerc stimulează pasiunea pentru tehnică și știință precum și spiritul de inițiativă al „electrotehnicienilor". Un larg ecou a trezit, bunăoară, jurnalul vorbit organizat în colaborare cu cercul de fizică-matematică, intitulat „Noi lumini pe întinsul patriei" și în care au fost prezentate o serie de date interesante privind noile termo și hidrocentrale electrice din țara noastră. La activitățile membrilor cercului nostru se adaugă și lectura literaturii de specialitate pe care pedagogii o recomandă elevilor și care îi ajută pe aceștia să-și lărgească necontenit orizontul tehnico-științific și să aprofundeze mai bine cunoștințele dobîndite în școală.

Prof. VASILE IORDĂCHESCU

Cercul de chimie, care atrage numeroși elevi ai claselor VII—XI din școlile Capitalei, își desfășoară activitatea în cadrul mai multor grupe.

Programul de lucru al grupelor de începători, de pildă, cuprinde lucrări bazate pe noțiunile de chimie predate în clasa a VII-a și urmărește să le dezvolte elevilor deprinderea de a mînui diferite aparate de laborator și de a folosi substanțele chimice în cadrul experiențelor. Bineînțeles, începem de la determinări simple de masă, volum, densitate, temperatură, trecînd treptat la utilizarea unor vase și aparate de laborator tot mai complexe, la purificarea substanțelor. Către sfîrșitul anului se pune accent pe experiențele în legătură cu proprietățile bazelor și acizilor. Cu grupele elevilor din clasa a VIII-a s-au efectuat în prima parte a anului școlar diferite determinări cantitative, iar acum se execută lucrări în legătură cu hidrogenul, oxigenul, halogenii, sulful și compușii lui. Cu grupele aflate în cel de al treilea an de activitate ne preocupăm de unele probleme de chimie analitică calitativă și cantitativă, iar cu grupele formate din elevii aflați în ultimul an de studii efectuăm lucrări mai complicate din domeniul chimiei organice, care necesită un volum mai mare de cunoștințe și deprinderi acumulate anterior.

Prin ansamblul activităților desfășurate în cercul nostru urmărim ca elevii să înțeleagă în mod științific chimia pe baza concepției materialist-dialectice și astfel să pătrundă esența unor legi care acționează în natură. Ne preocupăm de asemenea ca membrii cercului nostru să dobîndească cît mai multe cunoștințe privind problemele chimizării industriei și agriculturii, prezentîndule în acest scop mărețele realizări ale regimului democrat-popular în domeniul dezvoltării industriei noastre chimice.

Cum se desfășoară activitatea elevilor în cadrul cercului de chimie?

La clasele a VII-a începem de obicei cu o „călătorie" pe harta patriei noastre socialiste, ilustrată cu proiecții la epidiascop, oprindu-ne în orașele în care s-au dezvoltat uzine chimice puternice. Ulterior, într-o altă ședință a cercului, i-am învățat pe elevi să folosească în mod corect diferite instrumente — cilindrul gradat, pipeta, balonul de cotat lichide, balanța școlară. Ca aplicație a celor învățate ei au determinat densitatea unor corpuri solide, familiarizîndu-se astfel cu măsurătorile folosite în chimie. În continuare, cîteva săptămîni în șir, grupurile elevilor din clasa a VII-a efectuează o serie de lucrări în legătură cu purificarea substanțelor. Elevii învață cu acest prilej să filtreze, realizînd ca aplicație la această temă acuarele de pictură din cromat de plumb, să distileze și să cristalizeze, obținînd săruri pure pentru laborator etc.

În ședințele din perioada următoare se fac experiențe asupra oxigenului, hidrogenului, se prepară diferite săruri, se efectuează reacții de neutralizare, urmărindu-se și aspectul calitativ al acestora. De asemenea îi învățăm pe micii chimiști unele aplicații ale chimiei în gospodărie — scoaterea petelor, curățarea metalelor.

Printre lucrările practice efectuate cu grupele de elevi din clasele a VIII-a o valoare didactică deosebită au avut cele privind determinarea procentuală a apei și bioxidului de carbon la calcinarea carbonatului bazic de cupru, stabilirea, cu ajutorul picnometrului, a densității materialelor și substanțelor lichide, măsurarea masei moleculare a unui lichid care se vaporizează ușor, după o variantă simplificată a metodei Victor Mayer, realizarea sintezei unor săruri, paralel cu efectuarea calculului stoichiometric al respectivelor reacții chimice. Astfel, membrii cercului au obținut borax pornind de la acid boric și carbonat de sodiu, azotat de plumb pe bază de acid azotic și litargă, alaun de crom prin reducerea cu alcool a bicromatului de potasiu. În ultima parte a anului elevii vor efectua lucrări în legătură cu elementele chimice studiate în clasa a VIII-a și compușii acestor elemente.

În grupele de elevi avansați îi atragem în mod special pe tinerii care vor să se îndrepte spre facultățile de chimie, ceea ce ne permite să efectuăm lucrări cu un grad mai înalt de complexitate ca, de pildă, analize de cationi, anioni și volumetrice, sinteze organice etc.

Activitatea elevilor din cercul nostru de chimie este întregită cu vizite și excursii la diferite obiective industriale și institute de specialitate, întîlniri cu cercetători științifici, matinee de experiențe distractive și alte acțiuni care antrenează în activitate atît pe membrii cercului cît și un număr mare de elevi din școlile Capitalei.

Prof. ADRIANA LUCA

La cercul micilor crescători de animale, principalul conținut al activității îl constituie dezvoltarea în rîndul elevilor a unor convingeri materialist-științifice puternice despre viață, despre natură.

Deosebit de interesantă pentru elevi a fost de pildă, dezbaterea temei întitulate „Din lumea celor mai mici viețuitoare apărute pe suprafața pămîntului" care, desfășurîndu-se în laborator, a permis elevilor să observe la microscop o infuzie de fîn în care s-au format mici viețuitoare — animale unicelulare cu structură simplă. Aceste observații au contribuit mult la înțelegerea de către elevi a concepțiilor științifice cu privire la apariția vieții pe pămînt.

La tema „Zootehnicieni romîni creatori de noi rase de animale" am pus accentul pe combaterea unor teorii greșite cu privire la neputința omului de a interveni și modifica unele rase de animale în scopul dorit. Le-am arătat elevilor că practica agriculturii noastre socialiste în domeniul zootehniei demonstrează într-un mod convingător marile posibilități existente în acest domeniu. Elevii au înțeles totodată importanța asigurării unui regim științific de viață pentru dezvoltarea noilor rase de animale.

Tema „Pe urmele lui E. Racoviță" — desfășurată pe baza diafilmului „Călătoria lui Emil Racoviță în Antarctica" le-a făcut cunoscute elevilor numeroase lucruri interesante cu privire la viața în regiunile polare și la animalele specifice acestei regiuni, cum sînt pinguinul imperial, foca și morsa polară, balena, ursul polar etc. Ei au înțeles de asemenea că o seamă de caracteristici anatomo-fiziologice — membrele puternic dezvoltate și nelipsitul strat de grăsime care le protejează corpul contra gerurilor puternice, culoarea albă a blănii și a penajului — sînt fenomene de adaptare ale acestor animale la condițiile regiunilor reci.

În continuare le-am vorbit copiilor despre cercetările lui Emil Racoviță în domeniul speologiei și, în mod special, despre faptul că el este creatorul „biospeologiei" — știința despre viața animalelor din peșteri — în cadrul căreia a studiat 1 700 de peșteri din țara noastră, din Franța și Germania, aducînd o mare contribuție la cunoașterea fenomenului adaptabilității viețuitoarelor la diferite medii. Toate aceste fapte au stîrnit admirația elevilor pentru uriașa muncă științifică desfășurată de Emil Racoviță, precum și interesul lor pentru ansamblul cercetărilor științifice în domeniul biologiei și zoologiei.

Numeroase sînt posibilitățile utilizate în cadrul cercului nostru pentru a forma la elevi o concepție ateist-științifică. Ei efectuează observații la microscop și analize de laborator, lucrează la incubator, urmăresc cum se dezvoltă și ce fel de viață duc peștii de la camera acvaristică din centrul stațiunii noastre, obținînd astfel nenumărate date concrete menite să-i facă să pătrundă adevărurile concepției evoluționiste asupra vieții animalelor.

O serie de acțiuni de masă organizate de cerc și-au adus și ele contribuția la educația științifică a elevilor. Aș aminti printre acestea ciclul de observații intitulat „Să citim din cartea iernii" care le-au permis elevilor să cunoască o serie de fapte interesante în legătură cu modul de iernare al animalelor. Interesantă a fost și ședința de cerc cu tema „Curiozități din viața plantelor și animalelor", care s-a desfășurat sub formă de întrebări și răspunsuri, dezvăluindu-se pionierilor o serie de fenomene curioase și necunoscute din viața plantelor și animalelor — „lumina curioasă" a mușchiului de pădure, produsă de fosforul din protonema acestuia, viața plantelor carnivore, hipnoza șerpilor etc.

Vizitele la Muzeul de istorie naturală „Gr. Antipa", la gospodăriile agricole de stat Roșia, „30 Decembrie" și Popești-Leordeni au contribuit la fixarea și lărgirea orizontului de cunoștințe predate în cadrul temelor de cerc.

Expunerile cu argumente convingătoare, observațiile „pe viu" au făcut din majoritatea membrilor cercului nostru tineri dornici să pătrundă cît mai adînc tainele concepțiilor moderne în domeniul științelor biologice, să le răspîndească în rîndurile colegilor lor.

Prof. FLORICA BRACACIU

Experiența relatată în această pagină dovedește că cercurile pe specialități care funcționează la Palatul pionierilor și la casele pionierilor pot constitui un sprijin serios al școlii în consolidarea și îmbogățirea cunoștințelor elevilor, în dezvoltarea și stimularea aptitudinilor lor, în pregătirea lor multilaterală. Condiția esențială este ca tematica cercurilor să se îmbine strîns cu cunoștințele predate elevilor în școală.

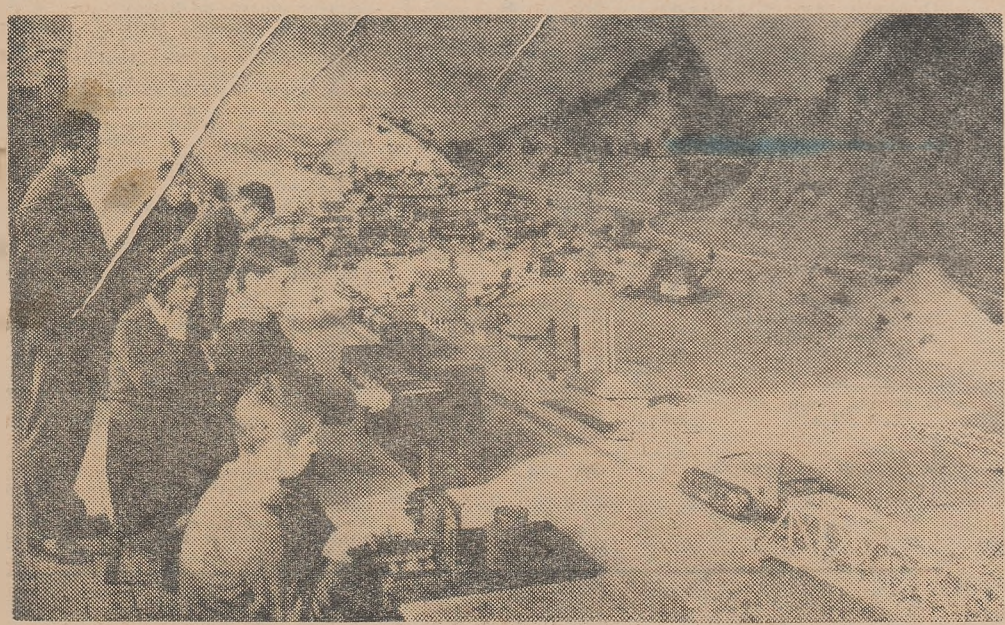

La cercul de căi ferate

La cercul micilor naturaliști.

CONCURS

pentru elaborarea de manuale şcolare şi metodici

Pentru îmbunătăţirea continuă a conţinutului manualelor şcolare şi metodicilor de predare a diverselor discipline, precum şi a prezentării artistico-grafice a acestora, Ministerul Învăţămîntului instituie, prin Editura didactică şi pedagogică, un concurs.

La concursul de elaborare a manualelor şcolare şi a metodicilor pot participa cadre didactice din învăţămîntul de toate gradele, oameni de ştiinţă şi specialişti din producţie cu preocupări în domeniul învăţămîntului. La concursul de ilustraţii, coperte şi machete de paginaţie pot participa membri ai Uniunii artiştilor plastici, ai Fondului plastic sau ai Uniunii arhitecţilor.

La baza manualelor şi metodicilor de cultură generală ce se elaborează prin concurs vor sta programele şcolare valabile pentru anul de învăţămînt 1965/1966. Pentru învăţămîntul profesional şi tehnic se vor folosi programele şcolare aprobate pe anul şcolar 1964/1965. Pentru a se folosi programele necesare în scopul elaborării manualelor şi metodicilor destinate învăţămîntului de cultură generală şi şcolilor şi institutelor pedagogice de 2 ani, participanţii la concurs se vor adresa Ministerului Învăţămîntului, Direcţia pedagogică, str. Nuferilor nr. 30. Programele şcolare necesare elaborării manualelor şi metodicilor pentru învăţămîntul profesional şi tehnic se găsesc atît în şcolile de specialitate, cît şi la direcţiile (serviciile) de personal şi învăţămînt din cadrul ministerelor şi organelor centrale de resort.

Concursul pentru elaborarea manualelor necesare învăţămîntului de cultură generală şi învăţămîntului profesional şi tehnic, precum şi a metodicilor de predare a obiectelor la clasele I—IV, necesare elevilor din şcolile pedagogice şi institutele pedagogice de 2 ani se va desfăşura în două etape. În prima etapă se vor prezenta editurii planurile prospect în termenele limită specificate în dreptul fiecărui titlu. Planul prospect va consta din expunerea amănunţită a planului manualului, din care să rezulte orientarea concurentului în ceea ce priveşte concretizarea în manual a prevederilor programei; enunţarea (la manualele de limbă şi literatură pentru clasele I—VIII) a operelor de bază pe care concurentul le va folosi în concretizarea temelor indicate de programă; două lecţii de probă, stabilite de Ministerul Învăţămîntului şi specificate în dreptul fiecărui titlu scos la concurs, din care să rezulte procedeele metodice de bază pentru predarea materialului indicat de programă; indicaţii generale cu privire la modul de ilustrare a manualului — în cadrul numărului total de ilustraţii stabilit la fiecare titlu. Planul prospect (inclusiv lecţiile de probă) nu va depăşi volumul unei coli de autor (20 pagini text dactilografiat). Planurile prospect primite în termenele arătate vor fi analizate de comisiile de concurs, care se vor pronunţa asupra lucrărilor ce urmează să fie propuse spre aprobare pentru etapa a doua.

La etapa a doua a concursului pot participa numai autorii planurilor prospect aprobate de conducerea Ministerului Învăţămîntului. Autorii planurilor prospect aprobate vor înainta editurii manuscrisele pentru a doua etapă a concursului, în termenele ce li se vor comunica.

Concursul pentru coperte, ilustraţii şi machete de paginaţie se desfăşoară de asemenea în două etape. Prima etapă are loc concomitent cu etapa de elaborare a planurilor-prospect. La termenele prevăzute pentru predarea planurilor-prospect, concurenţii graficieni vor prezenta pentru manualele destinate învăţămîntului de cultură generală macheta de copertă, 2—3 ilustraţii la lecţiile de probă şi un proiect de machetă de paginaţie (8 pagini). Pentru manualele destinate învăţămîntului profesional şi tehnic şi pentru metodici se vor realiza numai coperte, macheta de copertă predîndu-se pînă la data de 20 V 1965

Etapa a doua a concursului de ilustraţii începe după definitivarea manuscriselor, indiferent de elaborarea acestora în una sau două etape. La etapa a doua vor participa numai concurenţii selecţionaţi în prima etapă, care vor prezenta 10 ilustraţii, o copertă şi o machetă de paginaţie (8 pag.) — toate definitive sau o copertă definitivă pentru manualele destinate învăţămîntului profesional şi tehnic şi pentru metodici.

Copertele, ilustraţiile şi machetele de paginaţie vor fi executate ţinîndu-se seama de cerinţele de ordin ideologic-politic, ştiinţific, pedagogic, artistic şi tehnic impuse de necesitatea îmbunătăţirii calităţii lucrărilor. De asemenea, vor sta în atenţia concurenţilor reliefarea a ceea ce este mai înaintat în ţara noastră şi în celelalte ţări, zugrăvirea cît mai variată şi într-un chip atractiv a conţinutului lecţiilor sau capitolelor, precum şi nivelul de înţelegere a elevilor la vîrsta respectivă.

Editura didactică şi pedagogică va înştiinţa pe toţi concurenţii asupra rezultatelor obţinute în prima etapă.

Concurenţii vor prezenta atît planurile prospect cît şi manuscrisele lucrărilor elaborate în 5 exemplare dactilografiate. Pagina dactilografiată va cuprinde 31 de rînduri a 65 de semne fiecare rînd (aproximativ 2 000 de semne pe pagină) sau — în cazul versurilor — maximum 35 de versuri. **Primul exemplar al planului prospect, respectiv al manuscrisului va trebui să cuprindă toate elementele necesare înţelegerii textului:** hărţi, ilustraţii (schiţe), planşe, diagrame, scheme, tablouri sinoptice etc. Aceste elemente nu afectează numărul indicat de pagini dactilografiate. Pentru materialul ilustrativ care urmează a fi reprodus din albume, enciclopedii tratate etc., concurenţii vor da indicaţii precise asupra sursei. Formulele din manuale şi lucrări vor fi scrise conform STAS-urilor în vigoare, folosindu-se terminologia ştiinţifică consacrată. La ilustraţii se vor avea în vedere condiţiile reproducerii lor prin tipărire. Desenele tehnice vor fi lucrate cu toată exactitatea.

Volumul lucrărilor este prevăzut în dreptul fiecărui titlu, fiind indicat în număr de pagini text dactilografiat.

Lucrările vor fi trimise pe adresa Editurii didactice şi pedagogice din Bucureşti, str. Spiru Haret nr. 12, cu menţiunea: „pentru concursul de manuale şcolare".

Pe planul-prospect, pe manuscrisele metodicilor pentru şcoala generală de 8 ani şi pentru învăţămîntul profesional şi tehnic, pe machetele de paginaţie ca şi pe verso-ul ilustraţiilor şi al copertelor se va trece numai un pseudonim sau un motto ales de concurent. Manuscrisele manualelor, ale metodicilor pentru clasele I—IV necesare elevilor şcolilor şi institutelor pedagogice de 2 ani, ca şi machetele de paginaţie, ilustraţiile şi copertele prezentate în etapa a doua a concursului vor purta numele şi adresa concurenţilor. Planurile prospect, machetele de copertă, ilustraţiile şi machetele de paginaţie prezentate în prima etapă a concursului, precum şi manuscrisele metodicilor pentru şcoala generală de 8 ani şi pentru învăţămîntul profesional şi tehnic vor fi însoţite, în mod obligatoriu, de un plic închis şi sigilat de concurent. **Pe** plic se vor menţiona numai titlul lucrării şi pseudonimul sau motto-ul ales. **În** plic se vor indica numele, adresa concurentului şi pseudonimul sau motto-ul ales. În cazul cînd lucrările sînt trimise prin poştă, expeditorul va trece pe colet şi pe buletinul de expediţie, în locul numelui său, pseudonimul ales, cu indicaţia „Post restant".

Termenul de predare a planurilor-prospect şi a manuscriselor expiră — în cazul celor prezentate direct la registratura editurii — la ora 15 a zilei respective. În cazul trimiterii lucrărilor prin colet poştal, acestea se vor considera ca fiind depuse în termen dacă ştampila poştei (data de expediţie) nu depăşeşte ora 24 a zilei fixate ca termen de predare. **Lucrările prezentate la concurs după expirarea termenului de predare fixat nu vor fi luate în considerare.** Lucrările vor fi înregistrate la Editura didactică şi pedagogică sub pseudonimul sau motto-ul ales de către concurent.

Autorilor planurilor-prospect şi graficienilor care au prezentat machete de copertă, ilustraţii şi machete de paginaţie în prima etapă a concursului nu li se acordă premii, menţiuni sau drepturi de autor.

Pentru lucrările reuşite la concurs se vor acorda următoarele premii şi menţiuni:

Pentru manuscrisele manualelor necesare învăţămîntului de cultură generală:

a) manuale de la cl. I pînă la clasa a IV-a: un premiu I de lei 8.000, un premiu II de lei 6 000; două menţiuni a cîte lei 3 000;

b) manuale de la clasa a V-a pînă la clasa a VIII-a şi abecedare: un premiu I de lei 10 000; un premiu II de lei 7 000; două menţiuni a cîte lei 4 000.

Pentru manuscrisele de metodici necesare şcolii generale de 8 ani: un premiu I de lei 9 000; un premiu II de lei 6 000; două menţiuni a cîte lei 3 500.

Pentru manuscrisele manualelor necesare învăţămîntului profesional şi tehnic: un premiu I de lei 12.000; un premiu II de lei 10 000; două menţiuni a cîte lei 6 000.

Pentru manuscrisele de metodici necesare învăţămîntului profesional şi tehnic: un premiu I de lei 8.000; un premiu II de lei 6 000; două menţiuni a cîte lei 4 000.

Pentru manuscrisele metodicilor de predare a obiectelor la clasele I—IV, necesare elevilor şcolilor pedagogice şi institutelor pedagogice de 2 ani: un premiu I de lei 7 000; un premiu II de lei 5 000; două menţiuni a cîte lei 2 500.

Pentru totalitatea ilustraţiilor prezentate de fiecare concurent la lucrarea scoasă la concursul de ilustraţii: un premiu I de 5 000—8 000 lei; un premiu II de 3 000—5 000 lei; două menţiuni a cîte 2 000—3 000 lei.

Pentru coperte: un premiu I de lei 1 200; un premiu II de lei 800; două menţiuni a cîte lei 500.

Manuscrisele premiate şi cele cărora li s-au acordat menţiuni sînt considerate ca activitate ştiinţifică. Vor putea fi considerate ca activitate ştiinţifică şi unele lucrări nepropuse spre premiere sau acordare de menţiuni, în funcţie de calitatea conţinutului lor. În ambele situaţii, concurenţii — autori ai manuscriselor respective — le vor putea folosi în vederea obţinerii gradelor didactice.

Rezultatele ambelor etape ale concursului se aprobă de conducerea Ministerului Învăţămîntului şi sînt definitive. Plicurile conţinînd numele şi adresa concurenţilor se deschid numai după aprobarea rezultatelor concursului de către Ministerul Învăţămîntului.

Pe lîngă premiile sau menţiunile de mai sus, concurenţii vor primi — în caz de editare a manualelor sau lucrărilor respective — şi drepturile de autor cuvenite în baza contractelor ce vor fi încheiate cu Editura didactică şi pedagogică.

Ilustratorul premiat are obligaţia să realizeze ilustrarea integrală a manualului pentru care a primit premiul, respectîndu-se drepturile de autor care i se cuvin.

Autorilor manuscriselor de manuale sau metodici cărora nu li s-au acordat premii sau menţiuni li se va restitui costul dactilografierii conform tarifelor şi preţurilor în vigoare la data plăţii. Cheltuielile efectuate la dactilografierea planurilor-prospect nu se restituie.

Rezultatele concursului vor fi publicate de Editură prin presă şi revistele de specialitate.

Manuscrisele lucrărilor prezentate la concurs se restituie autorilor acestora după cum urmează: un exemplar (în copie) din lucrările premiate sau cărora li s-au acordat menţiuni, împreună cu o copie a planului-prospect respectiv; patru exemplare (în copie, manuscris şi plan-prospect) din lucrările nepremiate sau cărora nu li s-au acordat menţiuni; patru exemplare (în copie) din planurile-prospect neaprobate pentru etapa a doua. Copertele, ilustraţiile şi machetele de paginaţie prezentate în prima şi a doua etapă nu se restituie concurenţilor.

Concursul pentru elaborarea manualelor şcolare, metodicilor, copertelor, ilustraţiilor şi machetelor de paginaţie indicate mai jos începe la data publicării prezentului anunţ. Participarea la concurs se face fără nici o înscriere, cu respectarea prevederilor de mai sus.

Manuale pentru învăţămîntul de cultură generală

Titlul Nr. manualului şi clasa	Nr. pag. manuscris (text)	Nr. fig. (aprox.)	Termen de predare a planului prospect	Lecţiile de probă
1. Abecedar	100	180	20. V. 1965	Texte pentru literele J şi V
2. Limba română (citire şi gramatică) cl. I.	120	140	20. V. 1965	1. Grija partidului nostru pentru viaţa fericită a copiilor 2. Respectul şi dragostea reciprocă între membrii familiei
3. Aritmetica cl. I.	150	text şi figuri	20. V. 1965	1. Trecerea peste zece: adunarea şi scăderea 2. Împărţirea
4. Limba română (citire şi gramatică) cl. a II-a	240	110	20. V. 1965	1. Prima zi de şcoală 2. O lecţie cu conţinut ştiinţific — „Toamna"
5. Aritmetica cl. a II-a	140	80	20. V. 1965	1. Împărţirea cu rest. 2. Împărţirea prin cuprindere şi împărţirea în părţi egale.
6. Limba română (citire şi gramatică) cl. III-a	280	100	20. V. 1965	1. Datoria de a păstra şi îngriji bunul obştesc creat prin munca poporului 2. O lecţie cu conţinut practic ştiinţific de ştiinţele naturii „Cerealele" şi una de istorie „Cum s-a născut poporul român".
7. Aritmetica cl. a III-a	140	100	20. V. 1965	1. Numeraţia (inclusiv milioane) 2. Împărţirea cu un număr cu mai multe cifre
8. Limba română (citire şi gramatică) cl. a IV-a	300	80	20. V. 1965	1. Patria noastră 2. Ştiinţa şi tehnica schimbă înfăţişarea satelor noastre
9. Aritmetica cl. a IV-a	160	100	20. V. 1965	1. Transformări în cadrul unităţilor de măsură 2. Raportul dintre termenii şi factorii operaţiilor şi rezultatele acestora
10. Cunoştinţe despre natură cl. a IV-a	80	60	20. V. 1965	1. Solul 2. Fierul
11. Limba română cl. a V-a	250	35	20. V. 1965	1. Declinarea pronumelui personal, formele accentuate şi neaccentuate ale pronumelui personal, exerciţii aplicative (2 ore) 2. Îndrumări analitice la un text
12. Limba rusă cl. a V-a	200	240	20. V. 1965	1. Din tema „Patria noastră" lecţia: „Statul nostru de astăzi" 2. Din tema „zile festive" lecţia: „1 Mai" Concurenţii vor alege textele, precum şi chestiunile de gramatică pe care le vor trata la aceste lecţii
13. Limba franceză cl. a V-a	150	80	20. V. 1965	
14. Limba engleză cl. a V-a	150	80	20. V. 1965	
15. Aritmetica cl. a V-a	180	60	20. V. 1965	1. Condiţia de divizibilitate a două numere descompuse în factori primi 2. Noţiunea de fracţie ordinară
16. Botanica cl. a V-a	200	160	20. V. 1965	1. Frunza 2. Condiţiile de cultivare a plantelor
17. Istoria antică cl. a V-a	160	100	20. V. 1965	1. Viaţa oamenilor primitivi în epoca pietrei (2 ore) 2. Prăbuşirea Imperiului roman de apus (2 ore)
18. Anatomia, fiziologia şi igiena omului cl. a VII-a	180	150	20. V. 1965	1. Sistemul nervos vegetativ, funcţia şi igiena lui 2. Metabolismul (asimilaţie şi dezasimilaţie)
19. Istoria evului mediu cl. a VI-a	200	120	20. V. 1965	1. Societatea feudală (2 ore) 2. Anglia şi Franţa în sec. XVI—XVII. (2 ore)
20. Desenul cl. a VIII-a	150	200	20. V. 1965	1. Aplicarea umbrei şi a luminii pe obiectele studiate la desen după natură 2. Analiza unei piese tehnice: descompunerea piesei în corpuri geometrice componente.

(Continuare în pag. 7-a)

(Urmare din pag. 6-a)

Metodici pentru școala generală de 8 ani

Nr.	Titlul metodicii	Nr. pagini manuscris (text)	Număr figuri (aprox.)	Termenul de prezentare a manuscrisului
1.	Metodica predării limbii ruse	300	—	15 II. 1966
2.	Metodica predării limbii franceze	300	—	15 III. 1966
3.	Metodica predării limbii engleze	300	—	15 III. 1966
4.	Metodica predării geometriei	200	100	15 I. 1966
5.	Metodica predării istoriei	350	50	15 IV. 1966
6.	Metodica predării desenului	350	text și desene	15 II. 1966
7.	Metodica predării educației fizice	350	text și desene	15 II. 1966
8.	Metodica predării algebrei	150	—	15 I. 1966

Manuale pentru învățământul profesional și tehnic

Nr. crt.	Titlul	Nivel	Număr pag. mss. (text)	Număr fig. (aprox.)	Termen de predare a planului prospect	Programa școlară Nr. și data aprobării	Lecțiile de probă
1.	Tehnologia materialelor	prof. (sector mecanic)	160	160	20. V. 1965	89179/1963	1. Tema II. Lecția a 4-a 2. Tema IX. Lecția a 3-a
2.	Tehnologia lăcătușăriei	prof.	300	180	20. V. 1965	88686/1963	1. Tema V. Lecția a 4-a 2. Tema VI. Lecția a 3-a
3.	Electrotehnica	prof.	180	70	20. V. 1965	88685/1963	1. Tema XIV. Lecția a 3-a 2. Tema IV. Lecția a 3-a
4.	Mecanica tehnică	prof.	140	180	20. V. 1965	104029/1963	1. Tema VI. Lecția a 2-a, partea a II-a 2. Tema VI. Lecția a 8-a, partea a III-a
5.	Protecția muncii	prof.	80	30	20. V. 1965	105500/1963	1. Tema IX 2. Tema XI
6.	Desen tehnic	prof. (sect. industr.)	250	350	20. V. 1965	93463/1963	1. Tema VIII. Lecțiile 2 și 3 2. Tema V. Lecțiile 1 și 2
7.	Manualul zidarului	prof.	400	300	20. V. 1965	83034/1963	1. Tema XIV. Lecția a 4-a 2. Tema XV. Lecția a 10-a
8.	Desen tehnic și ornamental	prof.	250	400	20. V. 1965	31802/1964	Tema XI. Lecția a 7-a Lecția a 8-a
9.	Tehnologia filaturii de bumbac	prof.	250	200	20. V. 1965	103876/1964	1. Tema V. Lecția a 9-a 2. Tema VII. Lecția a 6-a
10.	Tehnologia filaturii de lînă	prof.	350	200	20. V. 1965	103876/1964	1. Tema IV. Lecția a 28-a 2. Tema XIV. Lecția a 4-a
11.	Organizarea și tehnica comerțului socialist	prof.	260	—	20. V. 1965	97545/1963	1. Tema V. Lecția a 2-a 2. Tema VIII. Lecția a 4-a
12.	Microbiologia	prof.	300	30	20. V. 1965	88687/1963	1. Tema VI. Lecția a 3-a 2. Tema XI. Lecția a 5-a
13.	Desen tehnic	mediu	300	300	20. V. 1965	94091/1963	1. Tema VIII. Lecția 1 2. Tema X. Lecțiile 1 și 2
14.	Studiul lemnului	mediu	350	200	20. V. 1965	104031/1964	1. Tema VII. Lecția a 4-a 2. Tema XVII. Lecția a 3-a
15.	Construcții și instalații	mediu	600	200	20. V. 1965	133486/1964	1. Tema XX. Lecția a 2-a 2. Tema CXXI. Lecția 2-a
16.	Tehnologia tricotajelor	mediu	400	300	20. V. 1965	103876/1964	1. Tema VIII. Lecția 26 2. Tema IX. Lecțiile 2 și 3
17.	Analiza activității economice a întreprinderilor	mediu	550	20	20. V. 1965	125815/1964	1. Tema VI.
18	Circulația bănească, creditul și tehnica bancară în R.P.R.	mediu	460	—	20. V. 1965	125815/1964	1. Tema XXIII.
19.	Organizarea și planificarea întreprinderilor	mediu	600	30	20. V. 1965	125815/1964	1. Tema IV.

Metodici pentru învățământul profesional și tehnic

Nr. crt.	TITLUL	Nivel	Nr. pag. mss. (text)	Nr. fig. (apro.)	Termen de predare a manuscrisului	Programa școlară nr. și data aprobării
1.	Metodica predării cursului general de electrotehnică	prof.	200	120	1.IV.1966	88685/1963
2.	Metodica predării tehnologiei meseriei pentru strungari metale	prof.	300	180	1.IV.1966	125218/1964
3.	Metodica predării cursului de mașini și instalații agricole	prof.	300	200	1.IV.1966	87749/1964
4.	Metodica instruirii practice pentru lăcătușărie generală	prof.	300	250	1.IV.1966	— Programa școlară pentru instruirea practică în atelierele de lăcătușărie, an. I școli profesionale. — Îndrumătorul privind organizarea și desfășurarea instruirii practice a elevilor din învățămîntul profesional și tehnic, aprobat cu nr. 81560/1963. — Îndrumări pentru elaborarea man. de practică, aprob. cu nr. 71128/1964.
5.	Metodica tehnologiei filaturii de bumbac	prof.	300	200	1.II.1966	103876/1964
6.	Metodica tehnologiei încălțămintei	prof.	300	200	1.II.1966	103876/1964
7.	Educația fizică în învățămîntul profesional	prof.	200	50	15.I.1966	— Programa de educație fizică și tematica aprobată de Ministerul Învățămîntului în 1963.

Metodici pentru clasele I-IV necesare elevilor școlilor pedagogice și institutelor pedagogice de 2 ani

Nr. crt.	Titlul metodicii	Număr pag. mss. (text)	Număr fig. (aprox.)	Termen de predare a planului prospect	Lecțiile de probă :
1.	Metodica predării aritmeticii	200	30	20. V. 1965	1. Predarea numerației orale cu numere pînă la 20 (materialul didactic folosit în predarea numerației pînă la 20, noțiunea de zece și cea de unitate, etapele metodice în predarea numerelor pînă la 20, arătîndu-se importanța și conținutul fiecărei etape și procedeele prin care poate fi realizată prezentarea și analiza planului unei lecții de predare a numerelor pînă la 20).
2.	Metodica predării geografiei	150	30	20. V. 1965	1. Formarea noțiunilor geografice în clasele I—IV (Formarea reprezentărilor și noțiunilor fundamentale de geografie fizică referitoare la orientare, plan, semne convenționale, hartă, forme de relief, climă, ape, formarea reprezentărilor și noțiunilor de geografie economică și politică, conducerea commnei, a raionului, a regiunii).
3.	Metodica predării istoriei	160	20	20. V. 1965	1. Activitatea în afară de clasă și extrașcolară la istorie a elevilor din cl. I—IV (scopurile activității în afară de clasă și extrașcolară, forme de activitate în afară de clasă și obiectivele urmărite).
4.	Metodica predării limbii române	200	—	20. V. 1965	1. Familiarizarea copiilor cu noțiunea de sunet și separarea sunetelor din silabe și cuvinte (1 oră). 2. Metodele folosite în predarea gramaticii, analize gramaticale (3 ore).
5.	Metodica predării științelor naturii	150	25	20. V. 1965	1. Conținutul și metodica studierii materialului cu tema „Toamna".
6.	Metodica predării lucrului manual	150	40	20. V. 1965	1. Lecția de lucru manual, specificul ei, cerințele pedagogice și metodice față de organizarea și desfășurarea lecțiilor de lucru manual.
7.	Metodica predării desenului	150	50	20. V. 1965	1. Metodica predării lecției de desen după natură cu tema „Animale și păsări împăiate"
8.	Metodica predării caligrafiei	150	25	20. V. 1965	1. Scrierea cursivă a literelor mici de mînă din grupa a doua : o, a, ă, d, c, e, x.
9.	Metodica predării muzicii	150	—	20. V. 1965	1. Metodica predării unui cîntec după auz și după note la cl. a IV-a.

(Continuare în pag. 8-a)

(Urmare din pag. 7-a)

Ilustrații, coperte și machete de paginație pentru manuale de cultură generală

Nr. crt	TITLUL LUCRĂRII	Nr. pag.	Nr. fig.	Form.	Hîrtie	tipar	felul leg.	coperta exter.	vorsatz	coperta inter.	ilustrații
1	Abecedar	190	180	8/54× 84 16/70×100	offs. A. 100 gr. m²	offs. 4 cul.	1/2 pînză	ilustr. 4 cul.	tematic 1-2 cul.	în concord. cu cea exterioară	4 cul.
2.	Limba română (Citire și gramatică) cl. I.	120	140	8/54× 80 16/70×100	offs. A. 100 gr. m²	offs. 4 cul.	1/2 pînză	ilustr. 4 cul.	tematic 1-2 cul.	„	4 cul.
3.	Aritmetică cl. I.	150	—	8/54× 84 16/70×100	offs. A. 100 gr. m²	offs. 4 cul.	1/2 pînză	ilustr. 4 cul.	tematic 1-2 cul.	„	4 cul.
4.	Limba română (Citire și gramatică) cl. a II-a	240	110	16/70×100	offs. B. 70×100/50	offs. 2 cul.	1/2 pînză	ilustr. 4 cul.	tematic 1-2 cul.	„	2 cul.
5	Aritmetică cl. a II-a	140	80	16/70×100	tip. II. A. 70×100/50	înalt 2 cul.	1/2 pînză	ilustr. 4 cul.	tematic 1-2 cul.	„	2 cul.
6	Limba română (Citire și gramatică) cl. a III-a	280	100	16/70×100	offs. B. 70×100/56	offs. 2 cul.	1/2 pînză	ilustr. 4 cul.	tematic 1-2 cul.	„	2 cul.
7.	Aritmetica cl. a III-a	140	100	16/70×100	tip. II. A. 70×100/56	înalt 2 cul.	1/2 pînză	ilustr. 4 cul.	tematic 1-2 cul.	„	2 cul.
8.	Limba română (Citire și gramatică) cl. a IV-a	300	80	16/70×100	offs. B. 70×100/56	offs. 2 cul.	1/2 pînză	ilustr. 4 cul.	tematic 1-2 cul.	„	2 cul.
9.	Aritmetica cl. a IV-a	160	100	16/70×100	tip. II. A. 70×100/56	înalt 2 cul.	1/2 pînză	ilustr. 4 cul.	tematic 1-2 cul.	„	2 cul.
10.	Cunoșt. despre natură	80	60	16/70×100	offs. A. 70×100/70	offs. 4 cul.	1/2 pînză	ilustr. 4 cul.	tematic 1-2 cul.	„	4 cul.
11.	Limba română cl. a V-a	250	35	16/70×100	tip. II. A. 70×100/44,1	înalt negru	1/2 —	ilustr. 4 cul.	—	„	negru
12.	Limba rusă cl. a V-a	200	240	16/70×100	tip. II. A. 70×100/56	înalt 2 cul.	1/2 pînză	ilustr. 4 cul.	alb	„	„
13.	Limba franceză cl. a V-a	150	80	16/70×100	tip. II. A. 70×100/56	înalt 2 cul.	1/2 pînză	ilustr. 4 cul.	alb	„	„
14.	Limba engleză cl. a V-a	150	80	16/70×100	tip. II. A. 70×100/56	înalt 2 cul.	1/2 pînză	ilustr. 4 cul.	alb	„	„
15.	Aritmetica cl. a V-a	180	60	16/70×100	tip. II. A. 70×100/44,1	înalt negru	1/2 pînză	ilustr. 4 cul.	alb	„	„
16	Botanica cl. a V-a	200	160	16/70×100	offs. A. 16/70×100 70	offs. 6 cul.	1/2 pînză	ilustr. 4 cul.	tematic 1-2 cul.	„	4 cul.
17.	Istoria antică cl. a V-a	160	190	16/70×100	tip. II. A. 70×100/44,1	înalt negru	1/2 pînză	ilustr. 4 cul.	alb	„	la negru frontisp. vignete și pag. de cărți
18.	Istoria ev. mediu cl. a VI-a	200	120	16/70×100	tip. A. 70×100/44,1	înalt negru	1/2 pînză	ilustr. 4 cul.	alb	„	idem
19.	Anatomia, fiziologia și igiena omului cl. a VII-a	180	150	16/70×100	offs. A. 70×100/70	offs. 4 cul.	1/2 pînză	ilustr. 4 cul.	tematic 1-2 cul.	„	4 cul.
20.	Desen cl. a VIII-a.	150	200	16/70×100	tip. II. A. 70×100/44,1	înalt negru	1/2 pînză	ilustr. 4 cul.	alb	„	negru

NOTĂ : La toate copertele se va da o rezolvare adecvată pentru cotorul copertei exterioare și pagina a IV-a. De asemenea se va executa o copertă interioară care va fi în acord cu cea exterioară. Se vor face cîte 8 pag. de machetă pentru punere în pagină la fiecare titlu separat, cu cîte 2—3 ilustrații la definitiv. Macheta se va realiza pentru textul lecțiilor de probă din cadrul planului prospect. Pentru Abecedar, Limba română cl. I. și Aritmetica cl. I. se vor executa cîte două rînduri de coperte, ilustrații și machete, una la formatul 8/54 × 84 și alta la 16/70 × 100.

COPERTE DE METODICI PENTRU ȘCOALA GENERALĂ DE 8 ANI

Format : 16/61 × 86
Legate : 1/2 pînză
Copertă tip colecție
Se vor folosi maximum 3 culori
Se vor executa 1-2 machete la mărimea cărții, cu rezolvarea grafică a cotorului

COPERTE DE MANUALE PENTRU ÎNVĂȚĂMÎNTUL PROFESIONAL ȘI TEHNIC

Format : 16/70×100
Legate : 1/2 pînză
Tipar înalt
Coperta se va realiza în 2-4 culori
Se vor executa 1-2 machete la mărimea cărții, cu rezolvarea grafică a cotorului

NOTA :
Se vor realiza coperte pentru manualele scoase la concurs.

COPERTE DE METODICI PENTRU ÎNVĂȚĂMÎNTUL PROFESIONAL ȘI TEHNIC

Format : 16/61 × 86
Legate : 1/2 pînză
Copertă tip colecție
Se vor folosi 3 culori
Se vor executa 1-2 machete la mărimea cărții, cu rezolvarea grafică a cotorului

COPERTE DE METODICI PENTRU CLASELE I—IV NECESARE ELEVILOR ȘCOLILOR ȘI INSTITUTELOR PEDAGOGICE DE 2 ANI

Format : 16/61 × 86
Legate : 1/2 pînză
Copertă tip colecție
Se vor folosi maximum 3 culori
Se vor executa 1-2 machete la mărimea cărții, cu rezolvarea grafică a cotorului

Consfătuire cu conducerile școlilor și secțiilor serale

Nu de mult, secția de învățămînt a Sfatului popular al Capitalei a organizat o consfătuire cu directorii școlilor și secțiilor serale din București, la care au participat și cadre de conducere din întreprinderi, ca și reprezentanți ai organizațiilor de partid, U.T.M. și sindicale. Dezbaterile s-au axat pe analiza rezultatelor obținute de elevii din învățămîntul seral în primul semestru al acestui an școlar și pe măsurile ce se cer luate pentru îmbunătățirea muncii lor viitoare.

Din lucrările consfătuirii a reieșit că în semestrul I planurile de muncă ale majorității școlilor și secțiilor serale au fost judicios alcătuite și au cuprins obiective menite să contribuie la ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor. Așa stau lucrurile, de exemplu, la secțiile serale de pe lîngă școlile medii nr. 2, nr. 8 și nr. 40. Controlul efectuat în numeroase școli și secții serale de către un colectiv al secției de învățămînt a S.P.C. a arătat că cea mai mare parte a cadrelor didactice depun eforturi susținute pentru buna pregătire a muncitorilor elevi. Ca urmare a acestor eforturi, la secțiile serale de la Școala medie „I. L. Caragiale", de la școlile medii nr. 2, nr. 15. nr. 16 etc. s-au înregistrat rezultate pozitive în predare.

Obținerea acestor rezultate se datorește în bună măsură, după cum s-a subliniat în consfătuire, și grijii manifestate de către colectivele didactice față de frecvența elevilor. Secția serală de la Școala medie nr. 2, de exemplu, a ținut în acest scop o legătură permanentă cu întreprinderile în care muncesc elevii și a organizat împreună cu conducerile acestora, cu organizațiile de partid, sindicale și U.T.M. analize asupra modului cum își îndeplinesc muncitorii elevi îndatoririle lor școlare. Rezultate bune în domeniul frecvenței elevilor au obținut pe aceeași cale și alte secții serale, cum sînt cele de la școlile medii nr. 20 sau nr. 40.

În consfătuire au fost prezentate o serie de măsuri pentru îmbunătățirea pe mai departe a muncii în școlile și secțiile serale. Astfel, s-a cerut ca toate cadrele de conducere ale acestor școli și secții să efectueze cu regularitate asistențe la lecții, urmărind în special eficiența mijloacelor utilizate în predare, modul cum asigură acestea creșterea nivelului de cunoștințe ale elevilor. S-a arătat, de asemenea, necesitatea de a se acorda o atenție sporită intensificării legăturilor cu comisiile de selecționare din întreprinderile de unde provin elevii, în vederea asigurării unei bune frecvențe și a sprijinirii muncitorilor elevi pentru realizarea îndatoririlor lor școlare.

A apărut revista

„NATURA"

nr. 1, ianuarie—februarie 1965

In sumar :

STUDII ȘI NOTE

I. Rădulescu : Contribuții la concepția de geografie fizică regională (II).
S. Seiceanu : Concepții moderne privind natura forțelor tectonice și modul lor de acționare.
C. Martiniuc, I. Apăvăloaie, V. Giosu : Regiunea Suceava.
P. Deică, I. Iordan, D. Oancea: Zona preorășenească a Craiovei.
P. Coteț : Profilul geologic de la Codreni—Gurbănești.
N. Macarovici : Asupra meoțianului fosilifer de la Barna, din sudul Moldovei.
I. Conea : Etimologii toponimice.
S. Lupu : Cheile Buții.
O. Șeitan, El. Mihai, Gh. Neamu : Microclima, clima locală, topoclima.
M. Alexandru, A. E. Ban, A. Bunescu : Analizele sporopolinice și importanța lor în cercetările geografice.

METODICA

V. Ghibedea : Educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist prin predarea geografiei patriei.
S. Veza : Stațiunea meteorologică școlară.
El. Arimie, St. Iordache : Lucrări de cabinet pentru formarea noțiunilor elementare despre glob la clasa a V-a.
E. Birta, I. Bușe, El. Georgescu, C. Mărgescu : Jocuri geografice.

SĂ NE CUNOAȘTEM PATRIA

B. Zota : Hidrocentralele de pe Bistrița.
C. Gheorghiu : Minerale caracteristice pe teritoriul R.P.R. — Carbonații.

PE HARTA LUMII

* * * Malawi.
* * * Tipuri de așezări și ocupații de pe glob.

RECENZII

Din activitatea S.S.N.G.

CONCURSURI

Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București anunță scoaterea la concurs a postului de conferențiar la disciplina „Tehnologie și Expertiză sanitar-veterinară", poziția XXVIII/2, de la catedra de Expertiză și Anatomie patologică, pendinte de Facultatea de medicină veterinară.

Cei care doresc să participe la concurs vor depune în termen de o lună de la apariția prezentului anunț, la rectoratul institutului. o cerere de înscriere, însoțită de următoarele acte în dublu exemplar : copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare ; copie legalizată de pe diploma de doctor sau candidat în științe ; copie legalizată de pe atestatul de conferențiar ; certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția (întreprinderea) în care acesta își are funcția de bază : memoriul de activitate didactico-științifică a candidatului ; autobiografie ; lista de lucrări didactice și științifice ; lucrările candidatului în cîte un singur exemplar.

Concursul va avea loc după două luni de la apariția anunțului, la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București, b-dul Mărăști nr. 59, de la rectoratul căruia se pot obține zilnic, între orele 9—14, informații suplimentare.

★

Institutul de construcții din București anunță scoaterea la concurs a postului didactic de șef de lucrări la disciplinele Electrotehnică, mașini și mașini electrice (Facultatea de instalații și utilaj), Electrotehnică și instalații electrice (la facultățile de construcții civile și instalații și utilaj) poziția 9 din statul de funcțiuni al catedrei de Electrotehnică.

Persoanele care doresc să participe la concurs vor înainta în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunț o cerere adresată rectorului Institutului de construcții din București, b-dul Republicii nr. 176, raionul 23 August, însoțită de următoarele acte : copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare ; copie legalizată de pe diploma de candidat în științe ; lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar ; certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția în care acesta își are funcția de bază ; memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat ; autobiografia.

Cei ce funcționează într-o instituție de învățămînt superior sînt obligați să comunice în scris, rectorului, înscrierea la concurs.

Orice informație suplimentară se poate cere la rectorat.

★

Institutul politehnic din Iași anunță ocuparea prin concurs a următoarelor posturi :

1) șef de lucrări la catedra de termotehnică ;
2) șef de laborator la catedra de fizică ;
3) șef de laborator la catedra de fizică.

Cererile de înscriere se vor înainta în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunț la rectoratul Institutului politehnic din Iași, calea 23 August nr. 11, însoțite de următoarele acte : copie legalizată de pe actele de studii; lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar : certificatul de caracterizare a activității profesionale și obștești eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră, în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt : certificatul de vechime în muncă eliberat de unitatea în care lucrează : memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat ; autobiografia.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București. Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și la difuzorii voluntari din unitățile de învățămînt. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii. Piața Scînteii București.

40 132